

H Rasmussen
Bovst

H. Rasmussen Biler · i Bovst gennem 100 år
Grundlagt 1. april 1907

Forord

Som 3. generation i et familiefirma med 100 års jubilæum syntes jeg, at det var en milepæl, der skulle og måtte fejres. Men hvordan vi ville og kunne fejre de 100 år blev livligt diskuteret i det lille hjem.

Vi besluttede dog hurtigt, både for egen skyld og for eftertiden, at vi ville lave en lille jubilæumsbog, som fortæller historien om firma H. Rasmussen gennem de 100 år. Og hvem kan fortælle den bedre end nuværende og tidligere medarbejdere suppleret med diverse fakta!

Det er et firma, som har holdt fast i traditionerne. En af disse traditioner er blandt andet, at næsten intet er smidt væk og kun lidt er kasseret! Derfor dykkede vi ned i gemmerne og fandt de gamle lærlinge kontrakter frem helt tilbage til 50'erne. Derefter fandt vi frem til yderligere navne på tidligere medarbejdere i firmaet, i alt ca. 60 tidligere lærlinge og medarbejdere. Vi

sendte en lille hilsen ud til dem alle med kopi af lærlingekontrakten, og spurgte om de havde lyst til at være med til at fortælle historien om firma H. Rasmussen i form af små historier og anekdoter. Alle disse sjove, beskrivende og fortællende historier, som vi har fået retur, har vi samlet i denne lille jubilæumsbog.

Jeg vil gerne sige mange tusinde tak til alle jer, som har brugt tid på at bidrage med jeres historie til bogen. Det har været en stor glæde og til tider meget morsom for mig at læse alle disse gode historier. Uden jeres hjælp var bogen ikke blevet det samme. Derudover vil jeg takke min familie, Lene, Kasper og Morten for deres store hjælp og støtte i dette jubilæumsprojekt.

GOD LÆSNING OG FORNØJELSE MED BOGEN.

Hans H. Rasmussen

1907

1. april 1907:
Svend Hulthin Rasmussen starter maskinfabrikken "Fremtiden" og cykelforretning op i Jernbanegade, Brovst.

1920

2. generation, Vagn H. Rasmussen kommer til verden i 1922 og i 1928 bygges hjørneejendommen ved Korsvejen, hvorfra der drives cykel, radio og installationsforretning og værksted i gården.

1940

Svend H. Rasmussen køber herregården Bratskov af Hedeselskabet, for at kunne udvinde ler på Bratskov's jord, da leret slap op ved Fredensdal, hvor teglværket lå.

Bygger og driver privat elværk, der udvides med tørvegasmotor, så det kan forsyne 150 forbrugere under 1. verdenskrig.

1910

Fra 1930-1932 genopbygges Brovst teglværk og i 1935 bygges Brovst Autocentral på 400 kvm. Forhusene mod Vestergade bygges et par år senere.

1930

Svend H. Rasmussen indgår aftale om DOMI forhandling med salg af Morris biler og Nuffield traktorer inden han dør i 1950, hvorefter Vagn H. Rasmussen overtager firmaet.

1950

1960

Installationsforretningen sælges fra for at skabe fokus på det voksende bilsalg i 1960'erne.

1980

Ny udstilling ud til Vestergade indvies. Værkstedet genopbygges efter branden i 1980. 3 nye bilmærker kommer til; Daihatsu i 1980, Skoda i 1981 og Subaru i 1985. 3. generation ved Hans H. Rasmussen overtager firmaet i 1986.

2000

Stopper som autoriseret Skoda, Rover og Land Rover forhandler. Indgår i stedet i sammenslutningen af Skoda specialister og fortsætter med at sælge og servicere nye og brugte biler. Værkstedet indgår i Bosch Car Service, så bilerne fortsat kan serviceres professionelt.

Der bygges ny udstillingshal med indkørsel fra gården. Hans H. Rasmussen ansættes i firmaet i 1971. Salget af engelske biler vokser i slutningen af årtiet.

1970

De engelske biler vender tilbage til firma H. Rasmussen med forhandling af både Rover og Land Rover. Der etableres Cykelforretning i lokalerne i Vestergade 16- 18.

1990

1. april 2007:

Der kan fejres 100 års jubilæum i firma H. Rasmussen.

2007

Historien begyndte

Den 1. april 2007 er det 100 år siden, at Svend Hulthin Rasmussen startede som selvstændig i Brovst. Han blev født 20. oktober 1885 i "Korsgården" ved Bælum. I 1904, som 19-årig, blev han udlært maskinarbejder på Bælum Jernstøberi og Maskinfabrik. De næste to år arbejdede han som svend på store fabrikker i Danmark og på cykelfabrikken "Corona" i Brandenburg i Tyskland.

Sommeren 1905 og 1906 drev han sit eget cykelværksted i Bælum, og i vinteren 1906-07 arbejdede han ved Gandrup Elektricitetsværk som installationsarbejder.

Derefter gik turen til Brovst, hvor Svend Hulthin Rasmussen den 1. april 1907, som

Foto af Svend H. Rasmussen taget af hans kone, fotograf Magda Hedegaard, som havde startet foto- og papir forretning op før giftemålet.

kun 21-årig, startede egen maskinfabrik "Fremtiden" og cykelforretning i Jernbanegade, mere nøjagtigt i gården, hvor den nuværende boghandel ligger. Dengang var man ikke myndig før man var fyldt 25 år og havde derfor heller ikke lov til at starte egen virksomhed. Svend Hulthin Rasmussen ansøgte derfor

om tilladelse og fik den 27. marts 1907 sit næringsbrev eller myndigheds bevilling som fuldmyndig person ej fyldt sit 25.ende år. Det er udstedt den 27. marts 1907 af Kong Frederik Den Ottende.

I øvrigt dagen efter at han havde giftet sig med Magda Hedegaard, som var fotograf og havde startet foto- og papir forretning op i den bygning der i dag er boghandel i Jernbanegade.

1907

1910

1920

1930

1940

1950

1960

1970

1980

1990

2000

2007

Electricitetsværket kom til byen

Den unge maskinfabrikant startede med at udvikle en radrenser og en hyppeplov, som blev sat i produktion. Det viste sig at være en god ide, for den blev hurtig meget efterspurgt og solgt i stort tal i både ind - og udland. Desuden udviklede han Petroleumsmotoren "Fremtiden". Som et salgsfremstød og reklame for motoren fik han 3 købere i 1912 til at skrive deres anbefaling af petroleumsmotoren "Fremtiden".

Uddrag af anbefalinger:

"Fremtiden" Petroleumsmotor

Den af Herr. Fabrikant Rasmussen i Febr. 1911 til mig leverede 6 HK "Fremtiden" Petroleumsmotor, er, saavidt jeg kan se en meget stærk og solidt

bygget maskine, som ved sin enkle Konstruktion gør det let for enhver at passe den. Den har her været brugt til at trække maskiner, som ellers fordrer 7-8 HK, og jeg kan endnu ikke spore nogen væsentlig Slitage. Jeg kan derfor nu på opfordring fra Herr Rasmussen kun anbefale "Fremtiden" Petroleumsmotor på det bedste til enhver, saavel Landmand som Haandværker, der matte ønske en solid, let passelig og billig Drivkraft. Ved fuld belastning bruger min 6 HK Motor kun ca. 3 Pund ren Petroleum i Timen.

Brovst St. den 9 Aug. 1912

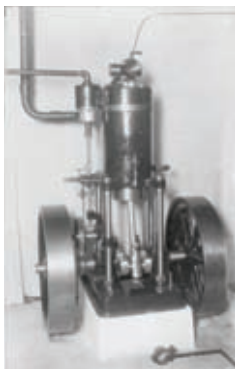
M. Kr. Henriksen, Maskinsnedkeri og Savværk.

Solid og sikker gang

Den 6 Hestes Petroleumsmotor, jeg modtog fra H. Rasmussen Brovst i Decbr. Maaned afvigte Aar, er jeg særdeles vel tilfreds med. Den driver

Kværn, Tærskemaskine og Hakkelsesmaskine, og der har siden den blev opstillet, ikke været det mindste at rette ved den. Jeg passer den selv og har konstateret dens solide og sikre gang, som tyder paa, at den i lange Tider vil være fuldt tilfredsstillende. Jeg kan derfor give Motoren min bedste Anbefaling.

*Holmsø i Juli 1912
Chr. Madsen, Gaardejer.*

Petroleumsmotoren "Fremtiden"

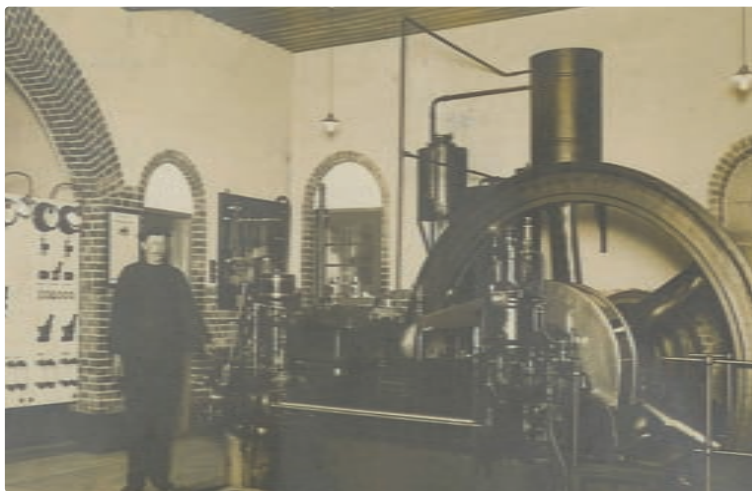
En rigtig iværksætter

Derefter fulgte mange travle år for den utrættelige idémand og igangsætter, der åbnede den ene virksomhed efter den anden og også gik ind i politik og blev sognerådsformand. Alt sammen til glæde og gavn for lokalsamfundet.

Svend Hulthin Rasmussen fulgte intenst med i samfundsudviklingen og havde en sikker fornemmelse for, hvad borgernes ønsker og behov ville blive i den nærmeste fremtid. Og han var hurtig til at organisere sig, så han kunne opfylde behovene.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

En medarbejder fra Brovst Elektricitetsværk med den store motor

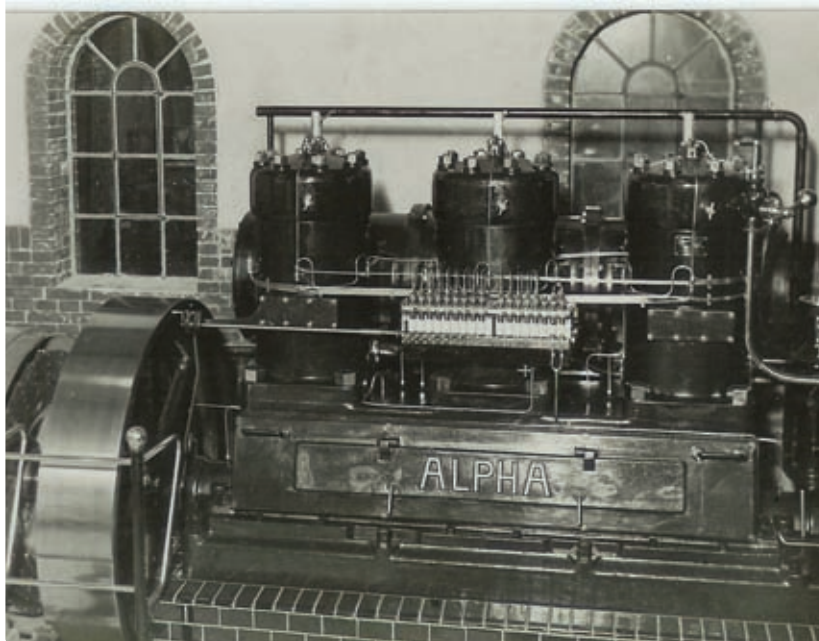
Electricitetsværket

Svend Hulthin Rasmussen forudså at Brovst ikke ville kunne klare sig uden elektricitet, og da ingen ville gøre noget for at få elektricitet i Brovst, startede han resolut sit eget elværk i 1913, i Jernbanegade ved siden af maskinfabrikken "Fremtiden".

I starten var der kun 10 forbrugere, men værket kom efterhånden til at forsyne hele Brovst-egnen og Skovsgård i mange år. Det var først i 1948 at elværket blev solgt, så det blev forbrugerejet ligesom alle øvrige elværker. Med i handelen fulgte luftledninger og tre store dieselmotorer på værket. Den ene var i øvrigt en 6 cylindret motor fra en undervandsbåd. Svend H. Rasmussen var ligeledes med til stiftelse "Foreningen af jyske Electricitetsværker", hvor han i mange år var med i den snævre ledelse, bl.a. som næstformand.

Tørveproduktionen under 1. verdenskrig

Under Første Verdenskrig var han hurtig til at sætte tørveproduktion i gang, så han kunne forsyne byens borgere med brændsel. Han installerede samtidig en tørvegasmotor på elværket og sikrede sig 150 nye elforbrugere i den periode.

*Den gamle røde u-bådsmotor, der drev elektriciteten i
Brovst fra før 1. Verdenskrig*

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Bilerne kom til

Svend Hulthin Rasmussen var også familiemenneske. Hans kone Magda, der drev papir- og fotoforretning i byen, har taget mange velbevarede billeder fra de travle iværksætter år. Hun fødte 9. august 1922 parrets tredje barn, Vagn Hulthin Rasmussen, som senere overtog bilfirmaet efter faderen, og dermed blev 2. generation i firmaet

Et kig ind af vinduet i el- og radioforretningen, som i dag er Brovst Apotek

Hjørneejendommen ved korsvejen

I 1928 byggede Svend Hulthin Rasmussen den store hjørneejendom ved Korsvejen (krydset Vestergade-Jernbanegade - det nuværende Apotek). Og familien Rasmussen flyttede fra det beskedne hus i Jernbanegade med lokum i gården, til en stor moderne lejlighed på 1.sal i Vestergadefløjen. I stueetagen blev der lavet el-, radio- og cykelforretning og i baggården blev der oprettet værksted til reparation af biler og motorcykler, som dog allerede var startet ved den tidligere beboelse i Jernbanegade 3.

Svend Hulthin Rasmussen havde også sans for PR og markedsføring. På cyklernes forgaffer stod således "H. Rasmussen", så ingen skulle være i tvivl om, hvilket firma og hvilken by det flotte og driftssikre produkt kom fra.

”Nu går det galt, Rasmussen”

Det blev sagt om Svend Hulthin Rasmussen, at hver gang han havde en krone, så lånte han én mere, så han kunne investere. Og hans kone Magda skal manges gang have advaret:

- Nu går det galt, Rasmussen.

Men Rasmussen fortsatte ufortrødent udvidelsen af sine aktiviteter.

*Medarbejderne
med datidens biler
og motorcykler på
grunden, hvor H.
Rasmussen Biler
ligger i dag*

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Teglværk og autoværksted kommer til

Byens teglværk brændte i 1930, og det var en torn i øjet på ham, at virksomheden ikke var i drift, og de 30 mand var uden arbejde. Så han genopbyggede Brovst Teglværk på en ny beliggenhed i Fredensdal uden for byen, og virksomheden kom i gang igen i 1932.

*Hjørneejendom ved korsvejen inden
Brovst Autocentral bygges i 1935*

Bygger Brovst Autocentral

I 1935 byggede han Brovst Autocentral på 400 m² med fuld kælder og 1. sal, - det nuværende autoværksted. 3 år senere solgte han den store hjørneejendom og opførte de to forhuse til værkstedet ud mod Vestergade.

Det første blev opført i 1937, hvor familien så i 2 generationer boede. Her blev der i stueetagen indrettet installationsforretning og med fortsat salg af radioer.

Det andet forhus blev påbegyndt i 1940, men det var først efter krigen i 1945 at det stod færdigbygget. Begge forhuse er nu biludstillingslokaler og udlejningslejligheder på 1.- og 2 sal

Brovst Autocentral under opbygningen i 1935

1907
1910
1907
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Købte Bratskov og gik ind i politik

Da leret slap op på teglværkets areal i Fredensdal, købte Svend Hulthin Rasmussen i 1944 herregården Bratskov med tilhørende avlsgård. På ejendommens 160 tdr. land var der områder med meget ler, og på den måde var teglværkets fortsatte drift sikret.

Herregården Bratskov som den så ud, da H. Rasmussen overtog den i 1944

Han blev dog fuldstændig grebet af landbruget og drev Bratskov frem fra 25 kreaturer ved overtagelsen til over 125 kreaturer samt masser af søer og grise. Han deltog i dyrskuer og modtog mange førstepriser og ærespræmier for sine dyr. Det blev dog for stort et arbejds-pres, så han afhændede avlsgården i 1948.

Grebet af politik

Svend Hulthin Rasmussen var desuden en ukuelig idealist og var også med til at danne et nyt politisk parti, "Samfundspartiet". I hans efterladte papirer er således breve fra statsminister Thorvald Stauning.

Udover at være engageret i landspolitik med krisen i 30'erne og dermed stor arbejdsløshed, blev han med årene også aktiv i lokalpolitik. Og i 1946-1950 blev han sognerådsformand for Brovst Sogn, og det var i den periode, at bl.a.

Brovst Skole og plejehjemmet "Møllegården" blev bygget.

**Uddrag af Sogneraadets Formandens Tale ved
Indvielsen af "Møllegaarden" i Brovst**

d. 18. Oktober 1947. Kl. 15.00

Jeg skal først paa Sogneraadets Vegne byde et Velkommen til alle, Arkitekt, Ingeniør og Haandværksmestre, som i Dag skal præsentere det arbejde, som er udført på dette Hjem. Til de øvrige Medlemmer af Sogneraadet, der som Sognets Repræsentanter skal godkende og modtage Bygningen til sit Brug og Bestemmelse, og til det forrige Sogneraad, som optog Tanken og Begyndelsen til at bygge et Alderdomshjem i Brovst Sogn.

Velkommen til Arbejderne og alle der har medvirket ved opførelsen af dette Hjem, som

i Dag er en smuk Kendsgerning for vor Øjne. Velkommen til alle Sognets Beboere, som jo er med til at løfte og bære denne Opgave og gode Sag. Velkommen til Bestyrerparret og til de gamle, som er til stede her i dag, for at se deres nye Hjem.

Det var et besværligt Arbejde med Udgravning af Grunden, med de mange Træerødder og den nødvendige Dræning af den meget fugtige Grund, men derefter skred Arbejdet frem med vældig Fart, og havde den haarde Frost sidste Vinter ventet ca. 14 Dage længere, havde Taget været færdigt, Vinduerne lukkede og Varmeinstallationene sat i Funktion, saaledes at man derved kunde have arbejdet videre Vinteren igennem og været færdig til Forsommeren, men Frosten kom og standsede pludseligt alt Arbejde, som efter den lange, haarde Vinter først atter kunde paabegyndes sent i Foraaret 1947.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

*Et blik ind på Men nu staar Hjemmet, hvis Navn er
værkstedet hos "Møllegaarden", færdigt til Brug, og der skal
Brovst Autocentral her lyde en stor Tak til alle, som har ledet og
efter opførslen i arbejdet saa godt, hurtigt og dygtigt, som det
1935 er sket, og nu til 1. November flytter de gamle
ind paa "Møllegaarden". Hermed vil jeg saa paa
Sogneraadets Vegne erklære "Møllegaarden"*

for indviet og aabnet til Brug.

En troende mand

Erindringer fra den tid fortæller også, at Svend Hulthin Rasmussen var en troende mand, som hver morgen holdt andagt for de ansatte og bekymrede sig ikke blot om deres arbejdsindsats men også deres mentale velværd. Sådant beskrives han i hvert fald af Johannes Boelskifte, som var ansat i firmaet i 40'erne, i hans erindringsbog, "Efterklang".

Hulthin Rasmussen, Brovst

Johannes Boelskifte, ansat i 40'erne

I Brovst averterede en forretningsmand efter en mekaniker og en servicemand. Jeg søgte efter pladsen og fik den. Hulthin Rasmussen var en meget dygtig forretningsmand. Foruden

autoværkstedet havde han elektrikerforretning, en radioforretning, teglværket og godset Bratskov. Han var begyndt i det små, men havde arbejdet sig op til at blive den største forretningsmand i Brovst. I en årrække var han også sognerådsformand i byen.

Han var alvorlig kristen og stærkt berørt af Oxfordbevægelsen. En bevægelse, der var stiftet af Frank Buckman i 1921 i Oxford, England, som først i 30'erne bredte sig til Amerika og resten af Europa. Det centrale i bevægelsen var syndsbeholdelsen, de stille timer og helliggørelsen.

Hver morgen kl. 8 samlede H. Rasmussen sine ansatte til morgenandagt. Morgenandagten gik på skift mellem os kristne, så det blev god træning for mig i at tilrettelægge gode andagter og finde salmer til. Det var også en god start på

dagens arbejde. Ofte kaldte han os ind til sig på kontoret. Gud havde sagt noget til ham i hans stille time om os arbejdere, og typisk var det, at han interesserede sig for vores åndelige tilstand og ikke blot vores arbejdsindsats.

Teglværket

Efterhånden blev der mindre og mindre at lave på værkstedet, så flere og flere svende blev fyret, men jeg arbejde med opklodsning og undervognsbehandling, så bilerne kunne stå imod rustens tæring under opklodsningen.

Senere blev jeg bedt om at være motorpasser på teglværket, hvor der var en gammel flymotor med generator. Man kunne ikke få olie til dieselmotoren, så man måtte finde andre energikilder. Hver morgen tidligt skulle jeg ud på teglværket og rense den gamle generator og gøre den færdig til start før arbejderne kom kl. 7.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

De sled hårdt med leret, formningen og udkørslen fra ovnene. Jeg skulle hver time sørge for, at ovnen fik en spand brænde. H. Rasmussen roste mig og sagde: "Du Boelskifte, det kører jo godt ude på teglværket. Vi producerer sten som aldrig før." "ja" sagde jeg "jeg bøjer også mine knæ hver morgen ude ved motoren og beder om guds velsignelse over arbejdet." Det var han glad for at høre.

Et kig indenfor på det nye teglværk i Fredensdal, som blev opstartet i 1932

Men ind imellem kørte jeg den gamle flymotor så hårdt, at der røg et leje, men heldigvis havde vi 2 motorer vi kunne skifte med, så snart kunne vi køre igen.

Hulthin Rasmussen blev ikke ret gammel, omkring 65, tror jeg. På hans gravsten står der kun lige navn, de personlige data og forneden "Jesus alene". Det var rigt at møde et sådant menneske. Han satte dybe spor efter sig. Sønnerne førte firmaet videre, og i dag er det et barnebarn, der har overtaget firmaet, men teglværket er for længst nedlagt.

Blovst Teglværks stand på Nordjysk Udstilling i Aalborg med besøg af Kong Chr. X og statsminister Th. Stauning i 1933

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

2. generation tager over

Svend Hulthin Rasmussens sidste projekt, inden han døde den 9. januar 1950, kun 64 år, var at indgå en aftale med firmaet Vilh. Nellesmann om at blive DOMI forhandler med salg af Morris biler og Nuffield traktorer.

Hans begravelse vidner om den store indsats, han har gjort for egnen og dens beboere. 500 mødte op i Brovst Kirke, og følget måtte stå helt ud på gaden.

Enkefru Magda Rasmussen stod tilbage med en række virksomheder og omkring 70 ansatte. Den ældste søn, Svend Aage Rasmussen, overtog driften af Brovst Teglværk. Datteren Gerda overtog nogle bygninger og grunde i Brovst. Og den yngste søn, Vagn

Hulthin Rasmussen, der dengang var 27 år, overtog Installationsforretningen samt Bil- og Traktorforretningen. Magda Rasmussen ejede Bratskov indtil 1954, hvor hun solgte herregården.

En lastbil foran H. Rasmussen Biler, som 2. generation v. Vagn H. Rasmussen overtog i 1950 efter faderens død

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Vagn Hulthin Rasmussen kom i lære som automekaniker på sit fars værksted men ville gerne noget andet. Så han tog på et 5 måneders kursus på Haslev Håndværkerskole og fik en fin eksamen som gav mod på at uddanne sig videre. Han begyndte at læse til maskiningeniør i Aalborg og Odense og blev færdiguddannet i 1945. Herefter blev han ansat som maskiningeniør hos togfabrikken Scandia A/S i Randers, og han var i dette job, da faderen døde i 1950.

Vagn blev i 1946 gift med Betty Lynge og et år efter - 31. juli 1947 - fik de deres første søn, Preben Hulthin Rasmussen.

To år efter Vagn Hulthin Rasmussens overtagelse af bilfirmaet - 14. august 1952 - kom tredje generation og nuværende ejer af virksomheden, Hans Hulthin Rasmussen, til verden.

Mange af de daværende medarbejdere husker både Hans som lille dreng, der så snart han kunne gå, løb over på værkstedet selvom hans mor havde fortalt ham, at han ikke måtte.

En uforglemmelig tid

Kurt Iversen, ansat i 1950'erne

Nuværende chef, Hans, var lille, netop begyndt at gå. Det var et problem for hans mor, for han løb over på værkstedet til "Turt", som han kaldte mig.

Vi var som regel 6 lærlinge af gangen, og det gik ikke altid stille af, for var der ikke nok at lave på værkstedet, blev vi sat til at rydde op på loftet, og det endte som regel i skæg og ballade. K.E. Breum havde nogle kasserede udstillingsdukker stående på loftet. En af dem

blev så ikklædt en gammel kedeldragt, og med et reb om halsen blev den hængt op i bjælken. Værkføreren fik et mindre chok, da han en morgen tidlig kom op på loftet og fandt "en mand" hængende der. Først råbte han højt, men da han fandt ud af sammenhængen råbte han endnu højere, og vi fik en ordentlig skideballe.

Lærlingen fra København blev klippet skaldet

Vi havde også en lærling fra København, som var indlogeret ved en familie i byen. Han skulle selvfølgelig betale for kost og logi, og med en lærlingeløn – 26 kr. om ugen – var der ikke meget tilovers. Engang da han ventede familien på besøg, var han blevet så langhåret, at en klipning var nødvendig. Penge var der ikke flere af, så vi tilbød at hjælpe. Vi ville give ham 100 kr. for at få lov at klippe ham skaldet – han tog i mod tilbudet og vi fik samlet pengene

sammen, og han fik "en ny pinsefrisur". Til stor forargelse for hele byen, for dengang var det ikke blevet moderne.

*Lærlingen, "københavnner Mogens",
der blev klippet skallet for at tjene en
skilling*

Kriminalbetjenten og håndjernene

Jeg husker også en kunde der var kriminalbetjent. Han kom og fik lavet eftersyn på sin bil. Han forrettede nogle ærinder nede i byen, mens vi ordnede bilen. I handskerummet fandt vi et sæt håndjern, de skulle selvfølgelig afprøves, så vi bandt yngste lærling til bilhåndtaget. Desværre kunne vi ikke finde nøglen, så han stod låst fast til bilen da betjenten kom tilbage. Han løsenede lærlingen, men han syntes bestemt ikke om spøgen, men det syntes vi da.

En altmuligmand havde meget lange toiletbesøg, og det irriterede os, så vi ville give ham en lærestreg. Vi monterede en hundeproprop på cisternen, således at når han trak i snoren, blev den udløst med et brag. Han kom ud med selerne slæbende efter sig. Effekten var god – toiletbesøgene blev meget kortere. Vores smøreapparat var slem til at stoppe i dysen, så

under en rensning med en nål gik der pludselig hul, og købmanden, der stod i sin hvide kittel, kom i vejen for strålen, og på ryggen lignede han et maleri af Jens Jørgen Thorsen.

Møllers højdepunkt på dagen var formiddagsmadderne, for hans kone lavede nogle meget flotte madpakker til ham. En dag havde lagermanden sømmet den fast på hylden, hvor den lå. Da Møller kom og hev den ned spredtes den over hele gulvet. Lagermanden måtte have ekstra beskyttelse den første tid indtil "galden" var fordampet.

Når man var uheldig at slå sin hånd, lærte man at hvis man bandede og svovlede, så hjalp det. En dag jeg slog min hånd, skulle det afprøves, men uheldigvis opdagede jeg, at vor præst stod lige i nærheden, så jeg måtte bide smerterne i mig.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

*En flok glade
medarbejdere
foran værkstedet i
1950'erne*

Udover at det var en god lærerplads, så fremgår det forhåbentlig af ovenstående, at det heller ikke var en kedelig arbejdsplads.

Et par erindringer

Bjarne Salvesen , ansat i 1950'erne

Jeg har især et par erindringer, som jeg husker fra min tid som lærling i firmaet. Vi var ved at lave en lille lastvogn. Jeg tror det var den banen brugte til at køre pakker ud med. Hans var en lille dreng på omkring 4 -5 år. Han var kommet ind på værkstedet, hvad han ikke måtte. Han blev løftet op på ladet og stod henne ved førerhuset og kom løbende bagud. Jeg stod og skulle gribe ham når han hoppede ud. Det gjorde vi nogle gange. Så kaldte værkførereren på mig og Hans fik at vide, at det var slut, men han var jo oppe på ladet igen og løb alligevel. Heldigvis var der en anden der så det og greb ham. Så kom mor efter ham, hun havde stået oppe i vinduet og set det.

Og så var der da vi klippede Mogens skallet. Han var en nyere lærling. Han havde flot krøllet

hår, jeg ved ikke om han manglede penge. Lærlingelønnen var jo ikke så stor dengang, men vi blev enige om, at han skulle klippes skallet mod betaling. Han blev klippet og bagefter barberet oveni til sidst. Jeg kan ikke huske hvad vi gav, men der hvor han boede, blev fruene meget ked af det og han gik derfor med hue til håret var groet ud igen.

Indlæg til H. Rasmussens 100 års jubilæum
Kurt Gregersen, Halvrimmen, ansat i 1950'erne

Jeg kom i lære som automekaniker d. 1/10 1950 og cyklede det første år fra Øland og tilbage igen når der var fyraften, derefter flyttede jeg så op på et af de 9 værelser som var på værkstedsloftet. Dengang var arbejdstiden 48 timer om ugen. Senere blev arbejdstiden nedsat og vi fik fri om lørdagen. Det første år

gik meget af tiden med at finde alle de biler frem der havde stået opklodset under krigen og få dem gjort køreklare. Det var ikke dem alle der havde været lige gode til at passe på deres køretøjer. Nogle var næsten håbløse, men så vidt jeg husker opgav vi ikke nogen af dem.

Der var dog en som jeg husker vi havde på værksted i næsten et år på grund af manglende reservedele. Ellers kunne vores maskinarbejder Egon Mikkelsen, der var meget skrap på drejebænken klare mange af vores problemer. Så først i halvtresserne kom knallerten "Disella". Da fik vi fire læredrenge rigtig travlt med at montere den lille påhængsmotor på almindelige cykler, dog skulle der forstærket forgaffel og kraftigere belysning på, og da skulle man have mindst et motorcykelkørekort og den blev forsynet med en nummerplade, og den kørte nemt 60 km. i timen.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

På det tidspunkt var Brovst teglværk og Bratskov i H. Rasmussens besiddelse og jeg husker tydeligt når Egon skulle bruge en ekstra hånd ude på teglværket, var det en tjans at komme med derud og reparere lokomotivet til alle tipvognene. Det var i øvrigt hjemmelavet af mange sjove komponenter. Motoren var fra en Ford A.

Det bedste af det hele var, når der skulle renses tagrender på Bratskov, så var det altid mig der skulle med Søren Jensen og Viggo Kloster derned. Ikke fordi jeg var særlig god til at kravle til vejrs, men jeg havde jo to mænd til at holde stigen, det var to gamle hyggelige fyre, som havde helt deres eget tempo, for hele dagen skulle jo gerne gå med det.

Tilbage til værkstedet, det var en god læreplads, hvor vi fik lov at prøve og lære det hele, flinke

svende og ikke noget med at vi blev mobbet eller vi fik skældud, selvom det ikke altid var helt tilfredsstillende det arbejde som vi havde lavet.

Jeg afsluttede min læretid 1/10 1954 og arbejdede der til den 1/11, da jeg skulle aftjene min værnepligt. Efter 2 år ved militæret flyttede jeg tilbage på loftet og boede der til marts 1959, hvor jeg startede som selvstændig i Halvrimmen.

Nu vil jeg stoppe, jeg kunne skrive 10 sider mere, tak for dengang. Hermed vil jeg gerne ønske firmaet hjertelig Tillykke med de 100 år. Det er der ikke mange der kan præstere.

PS. Der var lige en ting jeg glemte. Når der var fint vejr så lod Viggo Jørgensen nøglen sidde i en af teglværkets biler og så kørte vi til Trantum strand. Der var en svendene der havde kørekort

og så sad vi alle sammen koner, kærester og børn så vi var nærmest én stor familie.

Så sidst i 1951 skete der virkelig noget. Vi fik forhandling af Morris biler, en lækker sag. Morris Minor en fin lille vogn med fantastiske køreegenskaber, men desværre med en alt for lille motor 850 cubikcm og sideventilet. Den var meget svær at få op i fart. Skulle man måle tiden fra 0 til 100 km/t var det lige før man skulle bruge en afrivningskalender. Men så i slutningen af 1953 kom den med en 1000 cubikcm. topventilet motor. Først da var den klar til at konkurrere med VW boblen, som solgtes længere nede af gaden.

Mekanikere og lærlinge foran værkstedsporten

Erindringer fra Eugene, Oregon Jan.2007

Martin Tækker, ansat i 1950'erne

Efter aftjent militærtjeneste i marts måned 1952, gik jeg på jobansøgning, da jeg, som før min værnepligt, var blevet udlært i Automobilbranchen som reservedelsmand. Jeg så en annonce i Jyllandsposten, hvor Fa. H. Rasmussen i Brovst søgte en lagerekspedient.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Jeg søgte stillingen, og blandt andre ansøgere, var jeg den som blev antaget. Jeg var på dette tidspunkt bosat i Haderslev, og Brovst var jo lidt langt væk for en ung knøs. Så jeg var ved at få kolde fødder, men mente dog det var godt at komme lidt væk hjemmefra, og tog med tak imod stillingen, som jeg påbegyndte den 15. marts 1952.

Jeg rejste med toget til Brovst, og blev på stationen med et smil modtaget af medejer Vagn Rasmussen, som tog mig med til firmaet, hvor jeg blev introduceret til de fleste af personalet. Den lidt utryghed jeg havde, forsvandt hurtigt, idet jeg blev mødt med megen venlighed og forståelse, og faldt derefter hurtigt ind i hverdagens udfordringer. Jeg blev tilbudt at leje værelse over værkstedet, som selvfølgelig var en stor hjælp for mig. Det tog mig ikke lang tid om at finde ud af, at jeg var landet i et godt,

venligt og solidt firma, flinke medarbejdere og en fast kundekreds, som jeg i mit job mødte de fleste af. Det var flinke og tilsyneladende tilfredse kunder. Jeg var glad for min stilling, som bl.a. blev lærerig for mig og hjalp mig til større fremtidsmuligheder.

Nok det allerbedste og lykkeligste for mig blev, at medens jeg var i Brovst og gennem H. Rasmussens, mødte jeg min nuværende kone Hanne, som i øvrigt var barnebarn af Svend og Magda H. Rasmussen, og som jeg har været gift med i 52 år. Vi er bosat i USA (50 år) og jeg har arbejdet inden for branchen i al den tid, samme firma i 45 år.

Meget mere kan der blive skrevet om, men jeg vil slutte med at give en stor tak til Fa. H. Rasmussen for hvad de har betydet for mig (os) i livets gang.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Mit ønske (vores) for Fa. H. Rasmussen og dets indehavere er at det må vedblive med at være et godt og solidt firma, med fremgang og ikke mindst ærlighed og god service til dets kundekreds.

Så et stort tillykke Fa. H. Rasmussen med de 100 år i branchen. Det er meget at være taknemmelig for og samtidigt kan være stolt af.

Fra en forhenværende ansat i firmaet

Til H. Rasmussen Brovst

Svend Rugholm Madsen, ansat i 1950'erne

Efter at have arbejdet i Hjørring - Saltum og Aalborg så jeg at H. Rasmussen i Brovst søgte en svend, jeg lånte en bil og kørte til Brovst. Efter en samtale med Værkfører Lynge var jeg antaget og skulde begynde straks.

Men da jeg kørte fra Brovst havde jeg fortrudt det, for jeg syntes at Brovst lå så langt fra Vendsyssel, hvor jeg er opvokset. Nu da jeg havde lovet at komme, gik turen til Brovst, men jeg bestemte at mine papirer ikke skulde flyttes med det samme, da jeg regnede med at rejse når jeg fandt noget andet, men sådan skulde det ikke gå.

Jeg fandt ud at jeg var kommet til en dejlig arbejdsplads og lejede et værelse over værkstedet, så det var let alt sammen og en flok dejlige unge mennesker på de andre værelser så der var altid liv og glade dage der, men det var ikke luksus, der var kun tre vaskekummer ude på gangen med flere haner og der var kun koldt vand i dem alle. Skulde vi have varmt bad kunde vi gå ned på Elværket og stå i kø til der blev plads. Alt var godt, så efter 3 måneder flyttede jeg mine papirer og derefter kom der

Vagn H. Rasmussen foran en parade af Morris Biler i indkørslen

til af gå 5 år inden jeg igen pakkede kludene og rejste til Kolding, for senere at vende tilbage til Vendsyssel for at starte eget værksted

På værkstedet var der altid nok at lave der var mange faste kunder med deres Morris og alle andre mærker, landmanden med sin Nuffield

traktorer og vognmændene med deres Morris og Borgvard lastvogne og andre mærker.

Briketfabrikken i Kås havde mange Nuffield traktorer, alle var til benzin. Så hvert forår skulde der slibes ventiler på dem alle, enten de fejlede noget eller ikke, det tog 8 til 14 dage for en svend og en dreng, vi kørte om morgenen og kom hjem til aften.

Jeg husker også når der var en traktor som skulde repareres ude i vildmosen, at komme derud en dejlig sommerdag var dejligt, så vilde Vagn Rasmussen altid med, og med ham på en trehjulet banecykle og ad tipvognsspør susede vi ud i mosen, det var en festlig tur.

Da den nye model af Borgvard var kommet, skrev de i avisen (kom og se skønheden fra Bremen "Borgvard Isabella" i vort udstillingsvindue),

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

da blev det sagt, det kan man bare ikke. Folk tror jo det er en letlevende dame der sidder i vinduet.

En vinterdag med snestorm havde lastvognen med sneploven knækket en forfjeder og kunde ikke køre videre. Den holdt ude på Vilsbæk, så der var ikke andet at gøre, vi var to mænd der måtte derud og få den køreklar.

At ligge på landevejen i snestorm og skifte en forfjeder var lidt barsk, men det skulde jo gøres. (Var det i dag vilde der opstå alverdens ulykke med fagforening og arbejdstilsyn og jeg ved ikke hvad, hvis de opdagede det)

Hvordan var lønnen så? I 1953 havde jeg en årsløn på 7976 kr. betalte 857 kr. i skat i 1954 havde vi 7954 kr. men betalte 1143 kr. i skat i 1956 var lønnen kommet op 9907 kr. og skat

1454 kr. og til fagforeningen betalte vi 145 kr. og arbejdsløsforsikring 62 kr. om året

Mit ophold i Brovst har ført 2 gode ting med sig. Et enestående venskab med en arbejdskammerat og hans familie i alle de over 50 år der er gået. Men det bedste var at jeg mødte min kone, hun havde familie i Brovst og vi kan snart fejre 50 år.

Jeg vil hermed gerne ønske Firmaet H. Rasmussen tillykke med jubilæum og ønsker alt godt de næste 100 år.

Drømmen om MG'en

Arne Hollensen, Lærling 1959

Det var en overraskelse at få brev fra min gamle læreplads. En masse tanker kommer frem.

Ud af lærekontrakten kan jeg se at jeg kom i lære i 1959, så det er jo næsten 50 år siden.

Det er mange år siden jeg stoppede med at være mekaniker, jeg læste videre og blev ingeniør og har arbejdet med andre ting gennem livet.

Jeg husker dog godt tiden som lærling i Brovst. Jeg kom sent i lære efter at have aftjent min værnepligt, men der blev ikke gjort forskel på lærlinge af den grund. Dengang startede man som fejedreng, men snart blev man smøredreng og så begyndte man at hjælpe svendene, mest med at rense motorer af og den slags ting.

Det var hovedsageligt Morris vi arbejdede med, og jeg tror stadig, jeg kan reparere en SU karburator til en MG. Der blev arbejdet med alle forskellige bilmærker, jeg kan huske at jeg også

reoverede en gammel Nimbus motorcykel, som vi fik i bytte på en bil, så det var lærerige år jeg havde i firmaet H. Rasmussen.

Jeg kommer da også i tanke om nogle sjove oplevelser jeg havde i min læretid.

Nogle få dage efter at jeg begyndte som lærling, kom Vagn Hulthin Rasmussen ind i lokalet hvor vi spiste frokost, det var værkførerkontoret, han talte med en af svendene, så fik han øje på mig, han vendte sig om mod mig, gav mig hånd og sagde Rasmussen, jeg var jo høflig og sagde Hollensen, han kiggede lidt på mig og bød mig så velkommen og gik derefter igen. Da han var gået brød alle ud i latter, det var den første lærling han var på efternavn med, fra den dag blev jeg kun kaldt Hollensen, Det blev senere til Holle.

Rasmussen var meget nøje med at bilerne skulle være i orden når de skulle afleveres til kunden, han gik rundt om bilen flere gange, for at sikre at alt var i orden. Der blev gnedet og pudset og jeg kan huske at jeg engang blev bedt om at hente en donkraft ud til bilen som stod i gården, da jeg kom med dunkraften fik jeg besked på at løfte hjulene fra jorden og dreje dem så at alle ventilerne på hjulene vendte ens.

Der kom engang en salgskaravane af DOMI biler, og der blev annonceret med at alle kunne komme og prøve bilerne. Der var mange flotte biler imellem også en MG sportsvogn. Vi lærlinge kiggede jo langt efter bilen, men det var kun svendene og mester selv der flyttede rundt på bilerne.

Om lørdagen arbejdede vi til middag. Da jeg havde fri, og havde fået fejlet gaden udenfor,

vaskede jeg mig og klædte om, så gik jeg ind i forretningen her sad Rasmussen, jeg sagde til ham at jeg havde læst i avisen, at alle kunne få lov at prøve bilerne og jeg gerne ville prøve en MG. Rasmussen kiggede op og ned af mig og sagde så ok, fandt nøglerne til MG' en og bad mig, sætte mig ind på passagersædet. Han kørte rask ud af byen, da vi var kommet et stykke uden for Brevst, stoppede han og sagde vi skulle bytte plads. Jeg fik lov at køre bilen, det var fantastisk, siden har jeg drømt om at få sådan en.

Minder fra min lærlingetid

Svenning Sørensen, ansat i 1950'erne

I løbet af min læretid var der mange sjove oplevelser. Gutterne på værkstedet kaldte mig den store kløvning, som vist var berettiget.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Opstilling foran værkstedsporten. En 5 år gammel Hans havde sneget sig med foran sin far til højre

En aften efter fyraften stod vi et par stykker og talte sammen ude i gården, da Hans kom gående i sin kedeldragt. Det var nok året 1959. Hans stillede sig hen til os med begge hænder på ryggen og kiggede med alvorlige øjne på mig og sagde, "din stur kløv", og så gik han ellers videre.

I mange år var der tradition for, vi var en fem stykker, der samledes til Fjerritslev Bank generalforsamling og sad som regel ved "stambordet". Vagn kom tit hen og fik en pilsner med os. Mine venner var meget interesserede i hvordan jeg havde været som lærling. Vagn kommenterede det ikke meget, men sagde så: "Jeg har haft mange gode lærlinge og så har jeg også haft Svenning". Der blev et brøl af latter.

Armbolten

Mogens Pedersen, i mange år Bonderup Autoværksted, blev sendt ned i kælderen af "Tarzan" for at afmontere hovedet på armbolten, hvor der gik en hel formiddag med dette stykke arbejde, som siger sig selv ikke blev til noget, men vist nok endnu bærer præg af denne handling.

Når Gulddammer kom og købte lastbil

Birthe Graven, ansat i 1950'erne

Jeg ved næsten ikke, hvad jeg skal fortælle om, for der er så mange ting der dukker op bare ved at få tilsendt en kopi af min lærekontrakt her i 2007.

Men noget der står tydeligt i min erindring, var da Chr. Gulddammer kom og købte en lastbil. Han havde den store tegnebog med, tog et dyk i den, smed pengene på mit skrivebord og sagde: " Tæl lige om det passer". På det tidspunkt havde jeg aldrig set så mange penge på en gang, og tilmed rørt ved dem.

En anden gang var jeg med i Brønderslev og hente biler til et reklamefremstød. Jeg fik lov at køre en MG sportsvogn til Brovst. Jeg havde en lille stolt dreng med i bilen, - det var Hans.

*Et par af Gulddammers lastbiler foran
H. Rasmussen Biler*

Tre små erindringer omkring et 100 års jubilæum

Bjarne Nielsen Brovst, forfatter

I Vestergade lå byens fineste forretning. Det vil sige, der var to. Den ene rummede en radio og grammofonforretning. Den anden en automobil forretning. "H.Rasmussens automobilforretning" med Morris.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Et engelsk mærke. Mange kørte rundt i Han Herred i den bil. Også nogen vi kendte. Bl.a. Karl Hansen på stationen i Brovst, hvor far arbejdede gennem hele min barndom. Trafikassistent Lindstrøm havde også en Morris.

Det må have været i 1954. Vi skulle købe en grammofonplade til min moster Paula i Odense. Det var en fin gave, som vi knapt havde råd til. Derfor ville far heller ikke med ind i grammofonforretningen. Han ville hellere over i Hulthin Rasmussens nye udstillingslokale med den nye Morris Minor. "det har vi ikke råd til", sagde mor spidst. "Det har vi heller ikke til en fon'-plade..."

Grammofonpladen blev købt. Det var en lakplade med den engelske Kathleen Ferrier, der sang klassisk opera. Mor var glad. Moster Paula blev glad. Far sagde, at han hellere ville

trække en kat i halen.

Det var også i H. Rasmussens forretning, at vi børn i dagene op til julen 1958-1959 kunne se et fjernsyn i udstillingsvinduet. Vi stod en hoben og gloede beundrende ind på dette fremtidens mekka.

Hver uge udkom "Øster Han Herred Folkeblad". Og på forsiden var der hver uge en stor helsides annonce for "H. Rasmussen Biler", således som der i alle årene var en uhyre smuk veteran bil, som Hulthin selv kørte i, bl.a. til det årlige dyrskue, der senere blev til en folkefest. Og også en gang til en fodboldkamp, hvor Hans og jeg spillede på Brovst 1. hold. Vi blev nr. 2 til jysk mesterskab. Hvem der vandt kampen husker jeg ikke, men veteranbilen glemmer jeg aldrig.

Poul Juul – pedellens Poul – blev mekanik-
lærling hos H. Rasmussen Biler. Ham traf jeg
mange år senere i det sydlige Australien i
Melbourne – Red Hill – og det første vi talte om
den aften vi mødtes var den smukke veteran
bil, der var med til at forgyldte vores barndom i
de såkaldte grå 50'ere. Dem var H. Rasmussen
med sit glade sind og humør med til at gøre
lyse og uforglemmelige i en nu fjern, fjern tid
for 50 år siden. Tillykke med de 100 år!

*Et blik ned i gården på nogle af de
flotte biler fra dengang*

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

De glade 60'ere

I starten af 60'erne frasolgte Vagn Hulthin Rasmussen installationsforretningen til Bjørno Andersen, som drev den videre i de samme lokaler i nogle år. Frasalget skete for at kunne koncentrere sig om bilforretningen med det øgede bilsalg i disse år. I 1965 købte han nabohuset "Søkærsminde" på hjørnet af Vestergade/Toftevej med udvidelse af bilforretningen for øje. Indtil 1979 fungerede huset som udlejningsejendom.

Minder om lærlingetiden fra Australien

Poul Juul, Lærling fra 1962

Jeg har kun gode minder fra tiden som arbejdsdreng og siden lærling hos H. Rasmussen.

Jeg startede som arbejdsdreng i april 1962 og lavede lærlinge kontrakt den 1. november 1962, det var faktisk ikke min mening at blive mekaniker, men min far, Juul og Vagn Rasmussen havde bestemt at jeg skulle i lære som mekaniker, og de 5 år hos H Rasmussen var begyndelsen til et godt og spændende liv.

Jeg vil gerne nævne nogle få episoder som jeg særligt husker. Først da jeg skulle lære at køre bil, Henning fra Tranum skulle nok vise mig hvordan det skulle gøres. Jeg blev sat ind i vores værkstedsvogn og Henning forklarede mig hvordan det skulle gøres, det gik fint jeg bakkede med fuld fart ind i Falck's brandbil og lavede en hel del skade, men der blev grinet en masse, indtil Vagn Rasmussen fik at vide hvad der var sket. Henning fik vist en skideballe. Jeg kørte ikke bil i lang tid efter.

Armbolten, som mange lærlinge forsøgte at skrue spidsen af. Den står dog stadig ganske uskadt i kælderen

Jeg blev også sat til at skrue spidsen af vores ambolt, men det var der nok mange som prøvede, jeg vil tro at ambolten stadig står i kælderen og ingen skade har taget, efter mange forgæves forsøg på at skrue spidsen af.

Kurt Guldhammer sendte vist flere lærlinge ned på "Blikken" efter en spand kørneprikker. Arne Hollensen sendte os på apoteket for

at hente en pakke Plan til at lægge mellem bremsebelægningerne. Vi kunne ikke forstå at alle pigerne grinte af os, indtil vi fandt ud af at Plan var kondomer.

Verner Olsen fik masser af blå stifter i hans morgenkage, det bedste var, når han fik napoleonskage med en pind imellem, jeg tror han mistede et par tænder. Det var jo dejligt når man lavede lidt sjovt, og dem det gik ud over blev rigtig gale, så de fik altid mere.

Fru Rasmussen lærte mig at male, jeg tror at vi malede hele kælderen, Vagn Rasmussen lærte mig lidt tømre arbejde med portene ind til værkstedet.

Jeg kan også huske Arne Thomsen fik sit hår brændt af, Bent Fulgsang kan nok også huske det. Vi lavede jo altid en masse sjov, Bent Bøf,

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Et blik over de bygninger der gennem tiderne har huset firma H. Rasmussen

Henry Kronborg, Harry motor- og mange flere.

Jeg lærte også at passe kaniner, når Hans var på ferie passede jeg kaninerne. Hans købte nok sin første knallert af mig, en Skylon, jeg tror at det var en god handel. Ja jeg kunne nok finde en hel del mere at fortælle om.

Minder med lærlingekontrakten i hånden

Per Boelskifte, Lærling fra 1964 til 1968

Og her sidder man så med sin gamle lærekontrakt i hånden, men egentlig undrer det mig ikke, for en vis konsistens har firmaet og dets ledere bestemt altid haft, og når andre har spurgt, var det altid med en vis stolthed i stemmen, "æ er udlært ve H Rasmussen Brovst".

Min far kendte Vagn Rasmussen fra sin tid i firmaet under krigen, de havde arbejdet sammen mens Svend Rasmussen var chef, og han kan fortælle sjove små historier om Vagn og hans hang til søde sager. Som sagt var det under krigen, og sukker var rationeret, så Vagn lånte sig frem, til der kom nye rationer, med det resultat, at han altid skulle ud at låne igen.

Da Vagn skulle ind som soldat, bad han en af svendene om at passe godt på sin kæreste Betty, svenden var berygtet for sin lette omgang med det andet køn, så de andre på værkstedet var spændt på udgangen, men alt endte jo godt, Vagn og Betty blev gift, så Vagn må alligevel have valgt den rigtige til jobbet.

Da jeg så var gammel nok, gik far op til Vagn og spurte om han kunne få sin dreng i lære. Vagn svarede, " Ja her kommer i alle rendende og vil have jeres knægte i lære, men der er aldrig en der kommer og spørger om en ny bil". Så fik vi ny bil, og jeg kom i lære som automekaniker.

Firmaet var et rigtigt "gør det selv" værksted, man lærte tingene fra bunden, en vandpumpe til en Morris var ikke noget man købte færdigt, næ man skilte den ad og skiftede kun de dele der var nødvendigt, pakninger lavede man selv,

ja selv bulede og rustne skærme, blev rettet ud, svejset, spartlet og malet på stedet.

Alle Morris biler havde dengang cellulose lak, så når det var glat føre udenfor, var der sæson for små cellulose branderter indenfor, det var rigtigt sjovt og ganske ufarligt i forhold til dem, der blev slæbt hjem fra kroen.

Jeg boede i min læretid oppe på kvisten, lige oven over værkstedet, og flere gange, når weekenden havde været for hård, eller vækkeuret bare ikke ringede højt nok, ja så lød der, 10 min. over 8 en kraftig banken fra gulvet, og så var det med at komme op og sige pænt undskyld for, at man havde sovet over sig. Jeg havde flere værkførere mens jeg var der, den ene var missionsmand, men det gik lidt af ham, den dag jeg hoppede ud af en gammel Ford med en masse slør i gearskiftet. Jeg troede den

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

var i frigeare og hoppede friskt ud for at åbne porten. Det klarede den helt selv.

Når der så ikke var så meget at lave, blev vi lærlinge sat på de gamle biler, der skulle ud at køre igen. Delene der skulle bruges, reparerede vi enten selv, eller de blev hentet fra andre gamle biler, ude bagved, fra loftet eller fra kælderen, der tjente som opbevaringssted for de dele der kunne bruges igen.

Når der en gang imellem slet ikke var noget at gøre godt med, tog vi ud til ophuggeren og hentede diverse brugbare dele. Han sagde næsten altid "Do ka gi en halvtredser for det der og en tier for det do hå i lommen", og det var nok heller ikke helt forkert. Hvis man var, som jeg, en lidt naiv ny lærling, blev man sendt ned i kælderen for at skrue hovedet af ambolten, eller sendt ned til en kollega i byen efter en

spand kørnerprikker. Eller måske sendt på apoteket efter et kølertætnings middel der hed Plan, og der stod man så og bad den søde lille ekspedient om et kølertætningsmiddel, der reelt var et præservativ. De blev lidt røde i hovedet, men det blev en anden en til gengæld også, når man kom hjem på værkstedet og så hvad der var i pakken. Man lærte at bruge hovedet og sige "kan det nu også passe". Så den slags gik, sammen med faglig dygtighed pænt i arv fra lærling til lærling.

Et stort tillykke til firmaet H Rasmussen.

Revisoren der stadig husker sin løn

Henry Kronborg, ansat 1961 – 1965

I perioden 1. december 1961 til 30. november 1965 var jeg i lære hos daværende ejer Vagn

Rasmussen. Første års månedsløn var kr. 236,- stærkt stigende i fjerde læreår til hele kr. 371,- pr. måned. Efter endt læretid var jeg fortsat ansat i firmaet i et par år, og jeg tror sørme at månedslønnen som udlært sneg sig helt op på kr. 1.100,- eller var det kun kr. 900,-.

Tiden hos Betty og Vagn var nogle rigtige gode år. Betty og Vagn var dejlige og rare mennesker at være sammen med.

Værkstedet beskæftigede sig dengang med mange forskellige opgaver så som reparation af sneplove, traktorer (Nuffield), lastvogne og sidst men ikke mindst MORRIS. MORRIS var Vagns store hjertebarn, og hvem husker ikke MORRIS 8, MORRIS 1000 og COOPER'en (1275ccm) for blot at nævne nogle modeller af dette fantastiske bilmærke.

Jeg har gennem årene vel købt et tocifret antal biler (Morris, Subaru, Daihatsu og Rover) og bilerne er naturligvis alle købt hos H. Rasmussen Biler i Brovst.

Min far og Vagn handlede lastbil

Kurt Gulddammer, ansat i 1960'erne

Min første erindring af H. Rasmussens værksted var fra omkring 1950. Min far, som var startet som vognmand med heste, skulle have lastbil. Jeg kan huske min far og Vagn sad på hver side af skrivebordet og skrev på en seddel, som blev sendt over bordet flere gange inden den handel var på plads. Det blev til mange handler mellem de to.

De følgende 10 år kom jeg meget på værkstedet og kom til at kende svende og lærlinge meget

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Folkene fra H. Rasmussen i de glade 60'ere

godt. Så efter skoletiden var overstået i 1960 lå det i luften, at jeg skulle være mekaniker. 1. juli 1960 blev jeg en af Vagns drenge. Det blev en god tid for mig med mange gode arbejdskammerater. Vi lærlinge festede altid sammen lørdag aften når der var bal på hotellet. Det startede altid i lejligheden ovenpå

værkstedet, hvor Kirsten og Arne boede.

Hans spørger i sit brev om jeg kan fortælle en lille historie fra den tid. Yngste lærlingen skulle altid prøves af. De fleste blev sat til at skrue hovedet af ambolten, som stod i kælderen, men det slap jeg for. En dag da jeg skulle hjælpe Svenning med at lave bremses på en Morris 1000, skulle han bruge noget til bremserne som hed Plan, som skulle hentes på apoteket. Jeg havde godt en mistanke, men yngste lærling... På apoteket forlangte jeg to pakker Plan. Lissy Skall blev helt rød i hovedet og så var jeg klar over, at det var gas. Da jeg skulle betale kr. 2,25 fik jeg det skrevet til Vagn Rasmussen. Hvordan Svenning klarede sagen ved jeg ikke, men jeg tror han var på apoteket for at betale. Sådan skete der mange ting til sjov og morskab, men det gjorde jo ikke ondt. Det hele sluttede 31. oktober 1964, da jeg 2. november skulle møde ved flyvevåbnet i Karup.

Nu skriver vi 2007. Jeg har altid været Brovst dreng, og i de mange år fulgt med i hvad der sker på min gamle læreplads. Morris er en saga blot, men det glæder mig, at 3. generation med Hans i spidsen har godt gang i det.

Tillykke med de 100 år og god vind fremover.

Til H. Rasmussen

Harry Christensen, lærling fra 1964-1968

Jeg husker især en episode fra min læretid. Det var en dag hvor vi havde lukket portene og havde holdt fyraften, så kom der en af Guldhammers lastbiler som skulle smøres. Så måtte jeg have kørt 2 biler ud af værkstedet igen. Der stod en gammel Ford varevogn som jeg først kørte ud i gården, så skulle jeg også have kørt en Morris 8 varevogn ud. Det gik også

fint indtil foden gled på bremsen, og bang lige ind i Ford'en som jeg lige havde kørt ud.

Jeg kan huske at Vagn Rasmussen kom ud på altanen og sagde: " Jamen Harry, hvad er det du laver." Men jeg kom selv til at rette begge bilerne op.

Og så var der også en ting som jeg var træt af i min læretid. Det var når Per Skoles grisebil skulle vaskes, det var altid mig som skulle vaske alt lortet af den, men det var nok fordi jeg gjorde det for godt.

Vi havde også en meget fin sort bil som stod på værkstedet, og som var en 'Rover'. Den var Vagn Rasmussen meget øm over. Jeg kan huske at Rasmussen sagde til mig engang, hvor vi havde været ved at sloges i vand, så der var kommet vandsprøjt på Roveren.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

"Harry", sagde han, "jeg tror sørme vi må have fat i en advokat til at finde ud af hvordan det vand er kommet på den." Så var der jo også hvor vi hver dag fik høje basser og napoleonskager i kælderen.

Erindringer fra min tid i firmaet

Poul E. Olesen, ansat fra 1968 -1975

Efter endt skolegang i 1968 søgte jeg plads hos H.R. i efteråret '68. Jeg skulle begynde en tirsdag, idet VHR., betragtede mandag for at være en uheldsdag i et nyt job. 17 år blev det til med mange udfordringer og oplevelser.

Eksempelvis hver formiddag skulle der hentes wienerbrød og cola'er i det skjulte. Det var lærlingene der efter tur var "skaffere". Pausen blev holdt i "jernkælderen", der havde en

"nødudgang". Hvis mester dukkede op, hvad der også skete, så var der ellers afgang!

En af svendene havde glemt at loftet i kælderen ikke havde ens højde. Hans raserianfald var lige så stor som bulen i panden, da han efter endt flugt dukkede op på værkstedet.

Så var der assurandøren, der var fast besøgende hver 14. dag. Hans Morris 1000 skulle have nye tændrør + platiner, da den ikke kørte rigtigt. Til sidst nøjedes vi med at vende vognen uden at skifte noget, men han var tilfreds, for som han altid sagde: "Det hjalp sørme!"

En anden Morris 1000 kunde (husker ikke personen), var at når hans vogn havde været til reparation, blev han sur hvis ikke navkapslerne blev rettet så M stod ens på alle fire hjul.

Så var der "rørposten" fra lager til kontor. To

håndfulde bolte i patronen og så ellers afgang til kontoret. Sikke et spjæt det kunne give derovre samt ødelagt kurv på væggen.

Der skulle også økonomiseres med papirrullen på værkstedet. Straks kom der et vers op og hænge på bøjlen, forfattet af lagerchefen. "I disse sparetider skal du bruge papiret på begge sider, og minsandten, nu skal vi også bruge kanten".

Så var der Koed J. og hans Mercedes. Han skulle have lavet tænding på "dytten" af mig. Den pågældende dag pralede han af, hvor meget han havde tjent ekstra på høsten det år. Jeg kunne derfor ikke dy mig for at spørge om jeg skulle reparere hans bil efter det mærke der sad på bagklappen – V8, eller det antal tændrør der var i motorrummet – 6 stk.! Så gik han og jeg hørte ikke mere fra ham.

Mange episoder er desværre gået i glemmebogen. Nogle glemmes aldrig, den store brand og reetablering af værkstedet og lager. Løbende forbedringer af udstillingslokaler samt spildoliefyret.

Da jeg startede var vi 13 mand og 2 life. I dag er det næsten det modsatte, men et værksted der tager sig godt ud og er tiltalende at besøge.

Prøveture med håndbremsevendinger og hårnålesving

Niels Jørn Christensen, ansat fra 1966 - 1969

Jeg var ansat i firmaet H. Rasmussen i perioden september 1966 til maj 1969, det var en god og spændende arbejdsplads, hvor man følte at vi alle sammen var en stor familie.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

*De engelske biler
har altid fyldt godt
op i gården..*

Da jeg blev ansat var Rasmussens første spørgsmål om jeg kunne lave pladearbejde og det kunne jeg, så kan du begynde i morgen. Det gjorde jeg så, min første opgave var at svejse nye dørbunde i en Rover 75 fra 1949 som var solgt til guldsmed Bent Exner. Den skulle restaureres så den stod som ny bil, så det var

en stor opgave, men den blev løst og Exner fik sin lille Rolls Royce.

Rasmussen var en beskeden og nøjsom mand, der var ikke noget der skulle gå til spilde, tabte bolte og skruer blev samlet op fra gulvet, en ting som man ikke rigtig kunne forstå da man var ung, men nu hvor man selv er blevet ældre kan man bedre forstå ideen i det.

Jeg kan huske at vi fik en stor rulle papir på stativ som skulle bruges til at polere vinduer med når de nye biler skulle klargøres, Rasmussen skulle altid hen forbi papirrullen når han kom op på værkstedet og hver gang holdt han foredrag om hvordan man kunne bruge papiret bedre ved at vende og dreje det og bruge begge sider og hjørner, så efterhånden var vi ved at være trætte af at høre på hans papirforedrag, så skrev jeg en seddel og satte på stativet hvorpå

der stod: "I disse trange tider må man bruge papirets begge sider og minsanten vi kan også bruge kanten."

Næste gang Rasmussen kom på værkstedet skulle han også forbi papiret, han så straks sedlen og drejede om på hælen og gik. Vi hørte aldrig mere til udnyttelse af papir. Det var en af de ting som kunne grines af på værkstedet.

Når der kom en kunde i forretningen og ville se på en ny Mascot og ikke rigtig kunne bestemme sig, så skulle Rasmussen nok få dem trukket ud til Cooper'en så de kunne få en prøvetur. Turen gik gerne til Øster Svenstrup, så de kunne få en tur gennem hårnålesvingene med fuld fart og så lige en håndbremsevending til slut og så gik det hjemad igen. Så de fleste var klar til at skrive på slutsedlen så snart de var hjemme igen. De fleste kunder skulle gerne skynde sig hjem

efter sådan en tur, da underbukserne trængte til vask, en god måde at overtale kunderne til at købe.

... og også i gadebilledet i Brovst. Her fra Jernbanegade i 1960'erne

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Masser af Morris og en ny udstilling

I 1971 udvidede Vagn Hulthin Rasmussen forretningen med biludstilling i firmaets gård langs Toftevej. Det samme år blev Hans Hulthin Rasmussen, efter endt studentereksamen fra Viborg Katedralskole, ansat i bilforretningen, som lagermedarbejder og lærling hos sin far i bilsalg.

I slutningen af 70'erne blev der i 3 år i træk solgt ca. 20.000 Morris biler på landsplan årligt. Dette svarede til en markedsandel på 20 %, så der var god omsætning af Morris-biler i disse år i firmaet. Efter disse travle år faldt salget meget af det engelske bilmærke og importselskabet DOMI kom under pres for at afgive eneretten til at handle med andre

bilmærker hos den enkelte forhandler. I 1979 blev huset "Søkærsminde" nedrevet for at skabe plads til endnu et biludstillingslokale.

Minder fra oliekrisen

Knud Kristensen, lagerforvalter fra 1973 - 1974

Jeg var ansat som lagerforvalter i 1973 – 74 og husker mest perioden som trist. Dorthe ventede Ane - der nu er gift med Dan Mørch – det var et yderst problematisk svangerskab, der dog endte godt.

Sidst på året 1973 fik vi den 1. oliekrise, idet OPEC-landene aftalte, at sænke produktionen af olie med 5 %, samtidig med at man fordoblede prisen. Baggrunden for beslutningen var, at man ville tvinge Israel til at forlade de besatte områder.

Regeringen foretog en række energibesparende tiltag, bl.a. bilfri søndage, hvor man skulle have en særlig tilladelse for at køre bil.

Jeg erindrer tiden med meget lidt salg af både nye og brugte biler. På værkstedet var der meget lidt at lave, og tilsvarende var der også stille på lageret. Vores fejedreng Peter Jensen der hver dag kom efter skoletid, havde også god tid til drengestreger. Han afleverede en opladt kondensator i hånden på mig, det morede ham kosteligt, at jeg fik et rap over fingrene – morskaben var helt på hans side.

Peter mistede for øvrigt begge sine forældre, først faderen og ca. en uge senere sin mor, så det har da været svært for ham.

Midt på sommeren 1974 mistede en af vore lærlinge Bent Mikkelsen livet ved en tragisk motorcykel ulykke oppe på Ålegårds mark.

Et lille lyspunkt i en grå tid, var værkfører Arne Thomsens stille lune. En af byens assurandører kørte i en lille meget velholdt Morris 1000. Disse biler havde af en eller anden grund en lidt ujævn motorgang. Bilen blev en tidlig formiddag indleveret på værkstedet, for den gik ikke som den skulle. Senere på dagen undersøgte Arne bilen og konstaterede, at den ikke fejlede noget.

Til aften blev bilen hentet, og Arne bad kunden om, at lytte til bilen - om den nu var i orden? Kunden kom ind igen og bekræftede, at nu gik den som den skulle. Han spurgte så, hvad har I lavet? "Ingenting;" Sagde Arne med et stille grin: "Så den reparation er gratis."

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

*Værkstedet som
det så ud indefra i
1970'erne*

Minder fra kontoret i 1970'erne
Mogens Breum

Jeg husker tydeligt ansættelsessamtalen hos H. Rasmussen. Det foregik i privaten og der blev serveret sodavand/øl, kaffe og småkager.

Det var min kommende lærermester fru Rasmussen, der stod for serveringen og chefen Vagn H. Rasmussen stod for samtalen. Alt foregik i afslappet atmosfære og jeg fik fra start et godt indtryk af min kommende arbejdsgiver.

I 1971 var man pænt klædt på når man var ansat på kontor, så jeg måtte ud og købe habitjakke og pæne bukser inden jeg skulle tiltræde som elev. Jeg blev budt velkommen af hr. og fru Rasmussen. Fru Rasmussen skulle sætte mig ind i tingen og jeg skulle lære det hele. Der blev ført kassebog, betalt regninger, lavet løn, udskrevet fakturaer og bogført. Bogføringen foregik på en stor Olivetti bogføringsmaskine og stemte det ikke måtte jeg ringe op efter fru Rasmussen, som så kom ned og hjalp mig gennem det.

En smart opfindelse var rørposten fra kontoret til lageret. Her kunne man sende byttepenge

gennem, ligesom fakturaer kunne betales gennem lagerchef Krage, som så sendte penge gennem rørposten til kontoret.

Nogle gange om året fik vi besøg af en regnskabschef fra DOMI, så vidt jeg husker hed han Buus. Inden han kom, skulle jeg udfærdige et driftsregnskab, som så blev gennemgået med chefen, Rasmussen.

Jeg husker tydeligt da den nye Marina Coupe kom. Den kom i en 1,8 TC udgave, det var noget der duede, vi havde en demomodel i hvid. Rasmussen stod for bilsalget med Hans som "lærling". Noget af det sjoveste var at se når Rasmussen skulle vise kunderne hvad en Morris kunne. De blev placeret i enten Wolseley'en eller i den lille Cooper S og så fik de en tur til Bratbjerg og hjem igen, og det gik stærkt. Et af numrene Rasmussen lavede var, at

han satte det ene hjulpar ud i rabatten, hvorefter han styrede med en hånd. Det kunne man kun gøre i en Morris var Rasmussens påstand. Mange var temmelig blege når de kom hjem efter sådan en tur, men mange købte også en bil.

Det at være på en mindre arbejdsplads havde mange fordele. Man prøvede alle sider af kontorarbejde, man havde et godt forhold til chefen, dog med den respekt, der skulle være. Det var hyggeligt i middagspauserne lige at kigge over på værkstedet og tale med mekanikerne.

Var der lidt at lave på kontoret brugte jeg tiden på at pudse den gamle Morris fra 1931, som stod i udstillingen. Der kunne skrives meget mere om min tid ved H. Rasmussen, men jeg mener jeg har fundet nogle af de ting jeg aldrig vil glemme.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Jeg har efterfølgende haft stor glæde af det jeg lærte hos H. Rasmussen og tænker tit tilbage med stor glæde.

Et par småerindringer fra læretiden hos H. Rasmussen i Brovst

John Thomsen, ansat fra 1973 - 1976

Jeg startede som elev i august 1973. En læreplads efter den gamle skole, hvor kassen skulle stemme på øre hver eneste dag til fyraften, så efter de første par lange dage med en kassedifference på 10 – 25 øre lærte man, at det var godt altid at have lidt småpenge på lommen – man skulle helst være sikker på at kunne nå til fodbold om aftenen.

En helt speciel ting jeg husker, var "rørposten" mellem lager og kontor. Den fungerede helt

perfekt indtil den fredag, hvor gutterne på værkstedet sendte en øl med "rørposten" til kontoret. Uheldigvis var øllen så tung, at den hoppede af kurven og trillede stille og roligt hen til Rasmussen – det skete ikke igen!

Hans H. Rasmussen starter i firmaet i 1971 efter endt studenter eksamen

Min lærlinge- og svendetid hos Firmaet H. Rasmussen

Hans Peter Larsen

Jeg kom i skolepraktik i firmaet i 1975. Efter praktik perioden fortsatte jeg efter skoletid, som arbejdsdreng. Jeg husker tydeligt en af mine første opgaver. Det drejede sig om en Renault, hvor der skulle skæres gevind i fælgen til navkapslens centerbolt.

Firmaet var inde i en rivende udvikling. Austin og Morris lancerede netop på det tidspunkt en række nye modeller med 3 års totalgaranti. Det var et koncept ingen af de andre bilmærker kunne tilbyde. Det medførte, at der blev travlhed med at klargøre de mange nye biler, der næsten dagligt blev leveret til firmaet i Brovst. Det store nyvognssalg bevirkede, at de mange indbytningsbiler skulle gøres salgsklare, og de

nye skulle have de foreskrevne eftersyn. Det skabte stor aktivitet på værkstedet. Dengang var det god latin at skifte olie pr. 1500 km, så det er sjovt at tænke på, at nogle dieseldrevne personbiler i dag kører 50.000 km på ét olieskift. Men det viser jo blot den rivende udvikling, der de senere år er sket i autobranchen.

I 1977 kom jeg i lære, mit efter skole job sparede mig for en periode som arbejdsdreng. Lærlingeforløbet startede efter min mening et år for sent. Men Vagn og min far var sjovt nok af samme mening, at det nok ville være bedst, at jeg fortsatte i skolen med 10. klasse. Samme år blev jeg den stolte ejer af en "Almond Green Morris Mini 850". Jeg købte den for den fyrstelige sum af kr. 2.000. Nu 30 år senere har jeg stadig bilen. Det må siges at være en god "deal".

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Hver fredag var jeg ofte sendt til købmanden efter "fyraftensøl". En dag, hvor der havde været bud efter øl ringede købmanden en halv time senere. Han ville gerne vide, hvornår værkstedsvognen, der stod udenfor forretningen gående i tomgang, blev hentet. Lærlingene havde taget øllene under armen og glemte alt om bilen.

Det at skulle tilegne sig alle mekanikerfagets mange finesser var ikke altid lige let. Der var engang en lærling, der skulle fremstille nye bremsesør. Efter mange forgæves forsøg kom han glædesstrålende med det færdige resultat. Det blev mødt med et anerkendende blik, men lærlingens smil stivnede, da han blev gjort bekendt med, at der manglede en omløber.

Dengang var det meget almindeligt, at kunden ventede i værkstedet, mens bilen blev repareret.

Det er et forhold der i dag mange steder er højst utænkeligt.

En dag kom en kunde, der kørte mod en sten, hvorved bundkaret lækkede olie. Mens reparationen stod på inspicerede kunden på nærmeste hold reparationsforløbet. Pludselig sprang der en stikflamme ud fra den afmonterede bundprop. Kunden blev ramt direkte i ansigtet, der gav ham en farve der var en neger værdig. Sådan kan det gå, når man har næsen for langt fremme.

Når der skulle sprøjtes undervogn, stod man ikke ligefrem i kø for at få den tvivlsomme ære som sprøjtefører. Det var ofte yngste mands lod, at udføre dette beskidte arbejde. En dag var vi to mand om sådan en opgave. Først borede vi de fornødne huller i paneler og vanger. Alt var fryd og gammen, da vi konstaterede, at der løb

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

olie ud af vangen under bagagerummet. Det var bevis for veludførte sprøjtearbejde. Det var dog ikke længe vi hvilede på laurbærrerne. Da vi åbnede bagklappen opdagede vi, at boret havde perforeret bunden af en 5 liters oliedunk, som kunden havde stående i bagagerummet.

Jeg husker stadig mange af de gamle kunder og deres biler. Der var bl.a. Meta med hendes karry farvede 1100/1300 forsynet med automatgear. På grund af et handicap var speederen flyttet over på koblingens plads. Det var vist mange mekanikerlærlinge, der var tæt på, at lave en ekstra bagdør ud af værkstedet. Det kunne give en slem forskrækkelse når man pr. rutine koblede ud, men i dette specielle tilfælde i stedet gav bundgas. Der var mange andre kunder, som på hver deres måde var med til at sætte kulør på min hverdag. For eksempel Willadsen og hans "Mini", som han plejede så

godt, at den kunne gå for at være en fabriksny bil. Blot synd, at den blev totalskadet. Ja, og der var urmageren fra Gøttrup og Frederik fra Tranum. Jo jo, jeg husker dem alle.

Efter endt læretid og tjeneste i det danske forsvar kom jeg tilbage til firmaet, som mekanikersvend. Det fortsatte jeg med indtil 1986, da jeg valgte at søge nye udfordringer.

Hans Peter Larsen der får sit lærlingebevis overrakt af Vagn H. Rasmussen med den gamle værkstedsvogn i baggrunden

*Den nye udstilling, **I forbindelse med H. Rasmussens 100års jubilæum.**
der blev bygget i
1979 *Ole Thue Hansen, praktikant i 1973**

Først vil jeg benytte lejligheden til at lykønske H. Rasmussen med de 100år. Det må siges at være en præstation i sig selv, at bevare et firma i

familieeje i så mange år. Godt gået, eller måske snarere kørt.

Det er på bedste vis lykkedes H. Rasmussen, at klare sig igennem nogle vanskelige år i bilbranchen, og fremstår i dag som et firma der et godt rustet til at tage fat på de næste 100 år.

Hvad der i sin tid startede med landbrugsmaskiner, og via Austin / Morris, Rover, Subaru, Daihatsu Skoda og i dag Land Rover, ser nærmest i dag ud til at køre som på skinner. Personligt startede mit kendskab til H. Rasmussen med et 14 dages skolepraktikophold i 1973.

Det var dengang hvor der stod respekt om engelske biler, og der var godt gang i salget af Morris og Austin. H. Rasmussen var på daværende tidspunkt ledet af Vagn Rasmussen

og Arne Thomsen var værkfører. Selvom firmaet i fysisk omfang var væsentligt mindre end det er i dag, var der en del flere ansatte. Som praktikant måtte man finde sig i lidt af hvert, især af lærlingene, men da min bedstefar også havde været mekaniker, var jeg godt forberedt på diverse practical jokes. Månen en praktikant har igennem tiderne været sendt i byen for at hente forkromede mellemgasfordelere og andre spidsfindigheder.

Selvfølgelig havde jeg mine kampe med bl.a. Raimund og Bent, men den gode stemning var altid til stede på værkstedet. Vagn eller Rasmussen som jeg kun kendte ham som, tog sig af alt der hed prøviture med kunder, og ofte fik de ved samme lejlighed en belæring i at køre bil. Hans, som dengang var beskæftiget på lageret, havde en fin lille Cooper S, og det var altid en oplevelse når Vagn fik sig sneget til

en tur i Cooperen. Det var en slags ritual, at der skulle laves hjulspind fra firmaets indkørsel og ned til krydset. Der er ingen tvivl om at Vagn satte mere pris på den dækafbrænding end Hans gjorde.

Efter velafsluttet praktikophold fortsatte jeg med sommerferie arbejde, og det lå i kortene at det skulle udmønte sig i lærlingeplads, så snart skolen var overstået. Sådan gik det ikke, idet min klasselærer Kjeld Simoni, var overbevist om at fremtiden, i hvertifælde min, var indenfor el-branchen. Tilknytningen til H. Rasmussen har dog lige siden været bevaret og jeg kan i dag glæde mig over at have firmaet som kunde i min el-installationsforretning, ligesom jeg også har købt flere biler af Hans og får disse serviceret på værkstedet.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Skoda kom til Brovst

I årene fra 1979 til 1982 var der travlhed i firmaet. Først med nedrivning af "Søkærsminde" og derefter med opbygning af endnu en biludstilling ud mod Vestergade i forlængelse af den eksisterende biludstilling. Der blev samtidig tilføjet nye bilmærker til bilprogrammet. I 1980 blev H. Rasmussen forhandler af det japanske bilmærke Daihatsu. Året efter blev firmaet forhandler af det tjekkiske bilmærke, Skoda, og senere i 1984 udvidedes med endnu et japansk bilmærke, Subaru.

Om natten den 22. maj 1980 brændte værkstedet. Hele tagetagen, hvor der var værelser, udbrændte og en del af værksted og lager samt Hans' lille røde Cooper S 1275ccm

MKI årgang 1964. Heldigvis kom alle som boede på loftsværelserne ud i god behold. Der blev efter branden imidlertid handlet hurtigt, så autoreparationer allerede fra næste dag kunne udføres i biludstillingerne. Værkstedet blev genopført med udbygning mod nord, og beboelsen på første salen blev nedlagt.

I august 1980 blev Hans Hulthin Rasmussen gift med Lene Bjerg Jensen, og i 1982 fik de deres første søn, Kasper Hulthin Rasmussen. 3 år efter, i 1985, fik de endnu en søn, Morten Bjerg Rasmussen.

1. januar 1986 købte tredje generation, Hans Hulthin Rasmussen, bilforretningen med tilhørende bygninger som biludstillinger, værksted og forhus med kontor og lejligheder på 1. og 2. sal.

I september 1986 indførte regeringen den såkaldte "kartoffelkur", som satte en voldsom dæmper på folks købelyst og evne til forbrug. Så det blev en hård økonomisk opstart for 3. generation.

Først senere i 1989 blev det andet forhus - ejendommen Vestergade 16-18, med beboelse og forretningslokale – købt. I de første år blev hele ejendommen med forretningslokale udlejet til andet erhverv.

En lille fortælling fra min elevtid

Lene Jacobsen, kontorassistent i 1980'erne

Jeg har ofte tænkt tilbage på min elevtid og det har altid været positivt. Det var en spændende tid og lærerpladsen var både spændende og lærerig.

Jeg husker dog, at man godt kunne blive lidt skræmt når Vagn H. Rasmussen pludselig stod i døren og skulle have synspapirerne på en Austin og man måske ikke lige var klar med det hele, så kunne der godt falde brænde ned, men jeg lærte også meget af det. Punktlighed var meget vigtigt og alle ting havde deres nøjagtige plads og efter dagens arbejde skulle alt være sirligt i orden.

På kontoret havde vi den sjove anordning med "røret". Det var en meget sjov opfindelse. Røret kunne med lufttryk sendes fra kontoret over til Hans på lageret og omvendt. Det sparede megen tid når det lige var penge, attester, frimærker, fakturaer eller lønsedler, der ellers skulle løbes over gården med. Jeg kan huske, at den blev moderniseret i min tid.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Der skete for øvrigt rigtig meget med virksomheden i "mine år". Der blev lavet om i bygningen lige ud for kontoret og også lageret og værkstedet blev forandret. Der blev også bygget en hel ny biludstilling lige ud til hovedvejen og ikke mindst fik vi Skodaforhandling. Da de nye Skodabiler kom, var det godt nok noget anderledes end 105S modellen, som vi startede med den gang.

På kontoret husker jeg også den kæmpestore sorte bogføringsmaskine. Det var faktisk en meget avanceret maskine, men hvor larmede den dog meget.

Jeg husker også når Betty Rasmussen havde vasket duge, så havde vi den aftale, at når de var blevet rullet kom hun ind til mig og jeg hjalp hende med at lægge dem sammen. Hun kom også engang imellem ind til mig med chokolade

eller bolsjer. Jeg mindes også de glade svende og lærlinge. De var altid i meget godt humør og sjove at arbejde sammen med.

Jeg vil medgive firmaet de bedste ønsker for fremtiden.

Lene Jacobsen på kontoret med den store bogføringsmaskine i baggrunden

I anledning af 100 års jubilæum

Gitte Kristensen, kontorassistent fra 1982-1990

Jeg kom i lære som kontorelev den 1. april 1982, hvilket vil sige, at min første dag var meget speciel, nemlig ved H. Rasmussen Bilers 75 års jubilæum. Jeg havde dog været i firmaet nogle uger inden, da Vagn Hulthin Rasmussen som var ejer på dette tidspunkt, gerne ville se sine kommende medarbejdere lidt an, inden han indgik en aftale.

Min tid i firmaet har været rigtig dejlig og udbytterig, først med Vagn Hulthin Rasmussen ved roret, siden overtog Hans Hulthin Rasmussen firmaet. Jeg var ansat som elev fra den 1. april 1982 og til den 31. marts 1984, derefter blev jeg fastansat indtil den 1. marts 1990. H. Rasmussen Biler bliver i dag husket som en dejlig, konstruktiv og inspirerende

arbejdsplads, hvor arbejdsmiljøet og klimaet var helt i top.

Det var en arbejdsplads, hvor der til tider var meget travlt, hvilket kunne indebære at jeg pludselig skulle til Løgstør efter nummerplader til en bil, eller skulle med ud og hente en bil, som vi lige havde købt. Køre kunder hjem, så de ikke skulle gå og vente på værkstedet mens bilen blev repareret. En rigtig stor sidegevinst var, når jeg fik chancen for at passe Kasper og Morten, når Hans pludselig fik travlt.

Jeg har en enkelt gang været med en hel weekend til et åben-hus arrangement, hvor der var avisstrejke og rigtig mange mennesker havde valgt at komme forbi og hilse på os. Det var dejligt at møde vores kunder på en anden måde.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

I dag har jeg rigtig mange dejlige minder fra min tid sammen med Vagn og ikke mindst Betty. Vagn var en rigtig god læremester og ikke bange for at lære fra sig. Betty har betydet utrolig meget for mig. Hun var en dejlig varm og positiv person, der altid havde overskud til at lytte og hjælpe vi andre.

Tiden efter generationsskiftet blev en dejlig tid for, hans havde mange nye planer og ideer. Det startede med at vi fik anskaffet et nyt kontor med nyt inventar og siden blev der i én af mine sommerferier anskaffet EDB – det var en ting, som Hans og jeg havde snakket meget om.

Med Hans' vindende og positive væsen, har jeg altid været glad for at arbejde i firmaet. Samtidig har jeg været glad for at lære Lene, Kasper og Morten at kende.

Et stort tillykke med 100 års jubilæet og 1.000 tak for de gode år jeg har haft i firmaet.

Skoda bilerne kom til Brovst i 1981.

Den første model var 105S til kr. 29.900,-

*Generationskifte, hvor Hans H. Rasmussen overtager
firmaet efter Vagn H. Rasmussen i 1986*

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

De engelske biler vender tilbage

I 1992 blev der i forretningslokalerne i forhuset Vestergade 18 etableret cykel- og knallertforretningen "Cykelshop'en" og samme år forsøgte Hans Hulthin Rasmussen sig med endnu et nyt bilmærke. Han blev forhandler af det engelske bilmærke, Rover. Importen til Danmark af bilmærkerne Subaru og Daihatsu var på dette tidspunkt ophørt, og de solgtes derfor ikke længere i forretningen. Så nu var det bilmærkerne Skoda og Rover, som Hans Hulthin Rasmussen kunne koncentrere sig om salget af.

Men hjertet bankede for de engelske bilmærker og i 1999 blev endnu et bilmærke tilføjet i bilprogrammet, nemlig den engelske firehjulstrækker, Land Rover.

Efterhånden blev det for omfattende med både bilsalg og cykelforretning, så i 1997 blev "Cykelshop'en" nedlagt. Efter at lokalerne i en periode havde stået tomme og ikke kunnet udlejes til andet formål, blev bygningerne Vestergade 18 i 1999 renoveret og sammenbygget med den eksisterende biludstilling. Så forretningen i dag fremstår som én stor helhed af bilforretning.

Cykelshop'en som blev etableret i 1992 og igen nedlagt i 1997. Idag er det udstillingslokaler til biler

H. Rasmussen – 100 år

Af Ib Lyngge

Tak for indbydelsen til at komme med et par tanker omkring fa. H. Rasmussen.

Mit kendskab til firmaet strækker sig langt tilbage, til begyndelsen af 50'erne, ja, egentlig længere tilbage, idet min far og min onkel, arbejdede på værkstedet. De har ofte i familiens skød underholdt med anekdoter fra dengang, og det føles egentlig, som om jeg selv var med!!

En af de bedre var fra tiden nok i slutningen af fyrrene. Den omhandler Ludvig Hansen, som var værkfører før min far. Situationen var den, at han skulle ned under en bil. Derfor lagde han sig ned, lod sig, med benene først naturligvis, glide ned i graven.

Uheldigvis stod tønden med konsistensfedt netop der, hvor Hansen skulle lande, og den lille ukuelige Hansen stod i fedt til 'halsen'. Denne situation har frembragt mange billige grin.

Også de fem krigsår kunne frembringe mange minder, men et af de mere eftertænksomme var fra dagene, hvor krigen sluttede. Oppe på værkstedsloftet, over værelserne, havde bl.a. far, haft et par adskilte motorcykler gemt af vejen. Dem skulle tyskerne ikke ha' fingre i. Dette medførte så, at folk fra værkstedet, efter samlingen af de adskilte motorcykler, kunne køre i omegnen på de flotteste motorcykler umiddelbart efter befrielsen. Ja, hvem husker ikke den smalle stejle trappe op på loftet? Det var nu hyggeligt.

Det var på værkstedet de første elektriske boremaskiner blev præsenteret. En ofte fortalt

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

*Ib Lyngne
(i midten) har
arrangeret MG
træfi i gården hos
H. Rasmussen
Biler*

hændelse var, da et bor gik fast, og personen der brugte boremaskinen fulgte med rundt. Et senere oplyst fif gik på, at ledningen blot skulle være helt stram, så ville den jo blive trukket ud af stikket, hvis boret på ny skulle sætte sig!

Forsiden

Hvornår jeg er fra? – ja, jeg er da fra den tid, hvor H. Rasmussen, hver eneste uge havde en annonce, i hele avisens bredde, øverst på forsiden, af Brovst Avis. Jeg husker ikke indholdet, men den karakteristiske skrånende skrift er stadig prentet inde i hovedet. I dag er det vel blot det, der kaldes et logo.

For ikke så længe siden deltog jeg i et veteranbilløb. Stor var overraskelsen, da jeg beundrede de andre biler, for på køleren af en Ford A fra 31, sad netop dette lille logo. Jeg gjorde mig straks til talsmand og formanede om, at H. Rasmussen aldrig havde forhandlet dette monstrum, men ejeren kunne blot forsigtigt oplyse, at det vidste han godt, og han havde kun monteret mærket, fordi han synes det var tidstypisk, og så havde han i øvrigt haft job på værkstedet!

Mærket var ikke til salg, dette kunne jeg nu godt ha' brugt på en af mine gamle biler!

Egne minder

Mine egne minder fra værkstedet er egentlig utallige. Det første stammer fra 53 - 54. Vi boede i fagborgen, da jeg allernådigst fik lov til, at hente far ved værkstedet.

Det var ikke altid lige let at slippe ved lukketid, og ofte nærmede vi os betænkeligt spisetid, inden det gik hjemad. I rask løb op ad vandværksbakken, hvor jeg var på slæb i den ene hånd. I dag mindes jeg det, som om jeg over hovedet ikke rørte jorden – og forstår i øvrigt ikke, at han kunne holde til det!

Den største oplevelse var imidlertid, når jeg kunne få lov til at sidde i en bil, som skulle op på liften. Nej, den udsigt der var.

Man kunne se helt op i den anden ende, hvor Egon Mikkelsen stod bag ved de store remtrukne drejebænke. Inden man nåede helt derop, skulle man forbi den store slibesten, ja, den var så stor, at man måtte gå i en stor bue uden om, for farlig det var den, og det vidste man, og man var jo trods alt i forbudt land!!

Der var et godt sted i den ende af værkstedet, for bag to må luger med glas i, stod reservedelsmanden, Kræn Hyller(!), han havde ofte en lille lækkerbisker på en af hylderne, og sikke mange hylder og skuffer!!!

Lugt/duft

Noget ganske karakteristisk var lugten, der nærmest huskes som en duft, nej, hvor det duftede godt. Duften var forskellig fra kælderens til værkstedet og ligeledes til loftet. Helt egenartet.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Her stod for øvrigt i mange år Børge Hansens 4-dørs bulede Morris 1000. Om det var til skræk og advarsel ved jeg ikke, men Vagn bedyrede, at det var et bevis på, hvor stærk sådan en Morris var!

*Børge Hansen i hans totalskadede
Morris 1000*

Jeg har kørt mange kilometer i gården foran værkstedet. I trædebil, sammen med Hans. Det var et godt sted at køre, for her var jævnt. Den eneste pause, der var værd at holde,

var pausen, når vi skulle op til farmor, eller Betty, for at indtage dagens saftevand med hjemmebagte boller.

Dengang var virksomheden mangfoldig. Foruden værkstedet var der også elektrikerbutikken, hvor der kunne købes plader med musik. Jeg er i dag leveringsdygtig i disse originale 78'ere med H. Rasmussen-tryk på papomslaget! – og så alle de lamper de havde. Jeg husker endnu 'Der sidder en vovse i mit vindue' med Raquel Rastenni.

Så var der cykelbutikken, elværket med de store røde U-bådsmotorer, teglværket og meget meget mere.

I dag

Østjysk Musikforsyning har i et indlæg en passus gående på, om jeg har taget skade?

– og det må jeg jo nok, på en måde indrømme, at jeg har. Jeg har fire MG og én Morris, ja og så de to vi kører i hele året! Den første bil jeg var medbestemmende om, var en MG-A. En bil som jeg stadig har og kører meget i.

Undskyld, men jeg kan stadig høre Vagn udtale, at sådan én har jeg også haft. Hvor er det herligt – en tid jeg mindes med stor glæde.

Da jeg første gang i MG-klubben lavede et arrangement, var det kun naturligt, at lade det starte i gården foran værkstedet. Det var en god dag, som mange stadig snakker om.

Glæden var også stor, da arrangementet omkring klubbens 15 års jubilæum passerede Brovst. H. Rasmussen stillede op med det det helt store traktement. Det var populært blandt deltagerne og stort gjort af firmaet.

Vi har altid fået en rigtig god service ved H. Rasmussen.

I min formandstid i MG Car Club Denmark var der et arrangement på hjemmeværnsgården i Tranum, her havde en Sønderjysk MGC et problem med en slange - og hvad var mere nærliggende end at ringe til Hans, for som jeg sagde, nu må han vise hvad han er værd - og han skuffede ikke! Godt gået, at ligge inde med en reservedel til en bil, der er 40 år gammel! Det er det, der kaldes god service, og det var efterfølgende nogle meget tilfredse sønderjyder der kunne køre hjem uden problemer!

Jeg må holde, men egentlig bør Vagn og hans Cooper også nævnes, jamen jamen.... I kælderen er jeg fuld gang med at restaurere en Morris 1000 cabriolet – når dén er færdig, runder jeg lige værkstedet igen. Selvfølgelig!

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Til Indien i en Morris 1000

Ole Jensen, fast kunde siden 1967

En bil er jo ikke altid kun et transportmiddel. Køreglæde og ejerglæde og gode oplevelser spiller også ind, og efterhånden bliver bilen til en del af en selv. Men man kommer ikke uden om, at samspillet først bliver ideelt, når forhandleren/værkstedet er i orden.

"H. Rasmussen, Brovst"! Ja, allerede på min far forstod jeg, at her var stedet, hvor ikke bare bilen, men også kunden fik det godt. Det var i slutningen af halvtredserne med Morris og Austin, og turen fra Nørresundby blev gjort jævnlige - med forventning og med tilfredshed.

"H. Rasmussen, Brovst" var derfor en selvfølge, da jeg i 1967 stod med min første bil, en godt brugt 1962 Morris 1000 "bindingsværk",

samt en nyere og kun lidt brugt motor med gearkasse. Delene blev kombineret, og bilen istandsat bedst muligt, og dermed var grunden lagt til en vellykket tur til Indien og retur. Mon ikke Leo havde en finger med?

I Østtyrkiet, hvor bilen blev trukket og skubbet skurende gennem tykt mudder af hjælpsomme mennesker, sendte jeg en venlig tanke til Hans' far, som havde været forudseende og sørget for et specielt beslag til udstødningsrøret, vistnok i sin tid udviklet til landpostbiler.

Godt begyndt, men lang vej foran. En irriterende bankelyd, som var opstået over flere hundrede km. vaskebrætvej i Iran, og som viste sig at skyldes en defekt gummibøsning omkring en torsionsstang, blev professionelt klaret på et primitivt værksted i Pakistan, hvor det vrimlede med Morris 1000. På hjemturen

klarede en tyrkisk fjedersmed over en nat flot at fremstille og udskifte en komplet bladfjeder til bagakslen. Vel hjemme igen efter godt 26.000 krævende km. må forarbejdet i Brovst siges at have bestået sin prøve.

Med bopæl på Sjælland og familie i Aalborg-området blev forbindelsen til "H. Rasmussen, Brovst" holdt ved lige, men nødvendigvis kombineret med et nærmere, alternativt værksted. Der stod så i 1993/94 en ny Rover 214, som jeg sværmede om meget længe som afløser for min MG Metro, men det var jo mange penge osv., osv., så beslutningen var svær. Hans var godt klar over mine kvaler, men da bilen efter sommerferien 94 var væk og tilsyneladende solgt, kunne han til min overraskelse meget selvfølgelig afsløre, at "Den står her i Brovst og venter på dig" - og dermed var sagen afgjort. Efter mere end 12 år

og 320.000km. er den stadig min ønskebil, og jeg sender Hans en venlig hilsen og tak for hans intuition og initiativ.

Disse fine, lidt specielle oplevelser kan således spores tilbage til "H. Rasmussen, Brovst". Derudover glæder jeg mig over forretningens kompetente assistance gennem de seneste 40 år, altid ydet i en åben, venlig, personlig og engageret atmosfære. Til lykke med det flotte og velfortjente jubilæum.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

*Kristian, Preben
Ib, Per, Leo og
Hans iklædt et par
af Vagns gamle
hatte*

Et alsidigt sted

Kristian Vestergaard

Jeg har været ansat ved H. Rasmussen Biler i 3 år fra 1996 – 1999. Jeg var nyuddannet da jeg ankom, så der var mange udfordringer at gå i gang med. Specielt fordi H. Rasmussen Biler

spænder så vidt, som de gør. Med det mener jeg, flere forskellige bilmærker med blandt andet 4WD biler og speciale biler.

Det var en spændende tid, hvor jeg næsten prøvede alt fra klargøring af nye biler til motorjustering af MG biler fra 60'erne. Hos H. Rasmussen har man ikke mærket at Hans Rasmussen var chef (100% positivt ment). Vi var alle et team, der fik opgaverne løst; en nødvendighed i et mindre firma.

Min tid hos H. Rasmussen Biler har givet mig en rigtig god ballast at komme videre med. Hos H. Rasmussen har der altid været god stemning.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Ny forhandlerstruktur skabte mere frihed

I starten af 2000 skete der store markeds-mæssige ændringer indenfor bilbranchen, hvor alle bilforhandlere med nyvognssalg blev opsagt af importørerne pr. 30.09.2003, for at ændre en landsdækkende forhandlerstruktur. Dette skete på grundlag af at der pr. 01.10.2003 trådte en ny fælles EU forordning i kraft for bilbranchen, som medførte disse ændringer i den danske forhandlerstruktur.

For H. Rasmussen Biler fik det den konsekvens at firmaet måtte stoppe som salgshandler af Skoda efter at have haft bilmærket i forretningen i 22 år. I alle årene havde forretningen kunnet leve op til importørens krav for såvel de tekniske og salgsmæssige opsatte mål, men det geografiske kundegrundlag var for tyndt

til at opfylde et tilfredsstillende salg af enheder ifølge importøren.

H. Rasmussen biler anno 2007

Intet er så galt, at det ikke er godt for noget, var der engang en klog mand der sagde! Dette er også sket for H. Rasmussen Biler, idet der nu er åbnet op for andre muligheder for køb og salg af nye Skoda - biler og forretningen er blevet en del af Sammenslutningen Skoda

Specialister i Danmark. Firmaet har fortsat en stor kundekreds af Skoda ejere, og kan stadig udføre servicearbejde på disse biler uden at ejerne mister sin nyvogns garanti.

Med hensyn til bilmærkerne Rover og Land Rover blev der også ændret i forhandlerstrukturen, dog først i 2004. Herefter fortsætter forretningen som autoriseret serviceværksted for begge disse 2 bilmærker. Og der formidles fortsat salg af nye og brugte Land Rover biler fra ind - og udland.

I 2006 indgik firmaet i værkstedskæden Bosch Car Service, der omfatter ca. 10.000 værksteder i 131 lande. Bosch udvikler og producerer elektroniske systemer til næsten alle bilmærker, og udmærker sig ved at have gode uddannelsesmuligheder for det tekniske personale. Så på den måde kan værkstedet

leve op til de nutidige krav om at servicere bilerne med deres stadig stigende teknologiske udvikling. Samtidig er der på værkstedet investeret i nyt, moderne og tidssvarende teknisk testudstyr.

De første måneder af 2007 har H. Rasmussen Biler brugt til renovering af udstillingslokaler og andre forbedringer, så virksomheden er top trimmet ved 100 års jubilæet.

Bilfirmaet er så godt rustet til fremtiden, at der sagtens kan blive flere jubilæer. Og fjerde generation, Lene og Hans Hulthin Rasmussens sønner Morten (22) og Kasper (25), er mulige arvtagere, men der er endnu ingen aftaler på plads om firmaets fremtid. I første omgang vil Morten uddanne sig indenfor shipping/speditørbranchen og Kasper læser til cand. merc. på Handelshøjskolen i København.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

39 år hos H. Rasmussen som mekaniker og senere værkfører

Leo Pedersen, mekaniker/værksfører 1968-2007

Det første jeg husker fra H. Rasmussen biler er fra min læretid hos VW i Brovst fra 1960 – 1966. Vi skulle bruge et stykke værktøj vi desværre ikke havde, så jeg gik op på lageret hos H. Rasmussen. Jeg spugte lagermanden om jeg måtte låne værktøjet, men kunne ikke se om han kiggede på mig, da han svarede, idet han var ret skeløjet. Jeg fik dog pænt lov at låne værktøjet og gik tilbage med et smil på læben.

Jeg havde fået lovning på, at kunne komme tilbage til min gamle lærerplads efter endt tid i militæret. Jeg vendte derfor tilbage, klar til at starte op, hvor jeg slap. Men den første morgen jeg kom til værkstedet var meldingen desværre, at der ikke var arbejde alligevel.

Der stod jeg så med den nysmurte madpakke i hånden. Jeg lavede derfor en prioriteret liste over, hvor jeg gerne ville hen, og her stod H. Rasmussen biler øverst, så jeg gik op til Vagn og forhørte mig om muligheden for et job. Vagn var resolut og sagde: "Hvis du kan lave pladearbejde kan du starte i morgen". Jeg ventede dog til følgende mandag, men det blev til 39 år i alt!

Jeg havde altid et fint samarbejde med Vagn og dristede mig derfor engang til at spørge ham om 3 kr. mere i timen til en lønforhandling, men den gik ikke. "Det kan jeg sige dig Leo – så kan du lige så godt få min tegnebog", var Vagn's kommentar til min forespørgsel.

Branden

En af de store, men desværre triste begivenheder var da værkstedet brændte i 1980.

Jeg husker, at jeg kom den morgen og vidste intet. Taget var væk og det så mildest talt tosset ud. Efterfølgende var der fast arbejde. Først med oprydning og derefter med at pudse vægge, beklæde loft osv. Under genopbygningen rykkede vi op i udstillingen, hvor vi havde midlertidigt værksted. Det var lidt bøvet, men det blev et fint resultat med mere plads og større kælder. Den er dog hurtigt blevet fyldt op og matcher nu fint de andre kældre!

I de 39 år er der jo sket en utrolig udvikling med bilerne. Vi startede med en prøvelampe når vi skulle stille på tændingen for at måle om der var strøm. I dag er det bare en computer, hvor vi sætter et stik til, så ordner den det hele selv. Det eneste vi skal er næsten at hælde lidt benzin på.

Mange mærker gennem tiden

Vi har haft mange mærker gennem tiden, men nogen af dem holder endnu. Da jeg kom lavede vi gamle Defendere fra Land Rover, og da jeg sluttede hos H. Rasmussen for et par måneder siden var det stadig Defendere, der stod på værkstedet. De er dog blevet lidt fornyet gennem tiden, men de ligner sig selv. Jeg husker selvfølgelig også Morris, Austin, Subaru, Daihatsu, Rover og selv de gamle lastbiler, hvor vi blandt andet lavede Guldhammers gamle Mercedes 312'ere.

Da Skoda kom til

Da vi fik Skoda havde det jo den gode sideeffekt, at Vagn og jeg måtte drage til Tjekkoslaviet på kursus. Jeg husker, at Vagn ville tage sin Wolseley derned, men da vi ikke var sikre på de ville lukke os ind i østblokken i den fine bil, kørte vi naturligvis Skoda 105 som

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

*Leo afslutter
dagens arbejde
med oprydning og
vask af værksteds-
gulvet*

de andre. En af bilerne i vores karavane på 5 Skoda 105'ere punkterede undervejs. Der gik sport i, at få hjulene skiftet hurtig, så i stedet for donkraft, som gik for langsomt, løftede vi bilen og skiftede dækket på tid.

Formiddagsbasserne i kælderen

Som nogle af de andre fra dengang sikkert har berettet, så fik vi i al hemmelighed formiddags basser i kælderen. Nu om dage er de dog gjort officielle og foregår i kantinen. Officielt kun om fredagen, men Hans kan jo godt lide en basse, så han plejer at være flink til at give brød en af de andre dage også.

Per Boelskifte

Arne og Kirsten boede ovenpå værkstedet, og Kirsten beklagede ofte, at hun manglede sine tøjklammer. Det viste sig, at synderen var Per Boelskifte. Han havde en trykpistol, som han havde boret ud, så den kunne skyde med salonriffel kugler og øvede sig så ved at skyde efter Kirstens tøjklammer.

Per lavede også destilleringsapparat i den gamle smedje, hvor drejebænken var dengang.

Per skulle en dag have spiralen i en 20 liters fortynder dunk, og skulle derefter lodde den. Men mikset af spritdampe og loddegniste resulterede i at dunken eksploderede, så den røg hele vejen igennem lokalet. Jeg fik et ordentligt chok, men Per hentede den bare igen og fortsatte. Det kunne jo ikke ske igen når sprit dampen én gang var brændt af, mente han.

Reimon fra Skovsgård

Jeg husker mange sjove historier fra tiden i firmaet. Raimon oppe fra Ny Skovsgaard, sagde altid sådan en sjov lyd, når han skulle trække hårdt i noget. En dag gjorde vi vist lidt grin med ham og han endte med at gå protesterende hjem midt på formiddagen. Han nåede dog ikke så langt inden vreden fortog sig. Da vi senere skulle ud og prøve en bil sad Raimon ved kanalen mellem Skovsgaard og Brovst og nød sin madpakke.

Drengene

Jeg startede da Hans var en dreng, men gennem årene har jeg også altid haft en masse sjov med Hans' drenge, som jo er kommet på værkstedet siden de var små. Jeg husker tydeligt en gang, hvor Kasper gerne ville være en rigtig mekaniker. Vi fortalte ham, at jo mere beskidte fingre man havde, jo mere havde man lavet. Kasper var derfor ikke sen til at stikke begge arme ned i spildolietanken, så der var olie til begge albuer. Jeg tror ikke Lene var helt enig med os rigtige mekanikere.

Jeg havde lovet mig selv at stoppe som 60 årig, men kunne ikke da det kom til stykket, så jeg tog et par år mere i firmaet inden jeg stoppede i januar 2007. Jeg har dog været forbi værkstedet nogle gange siden for at hilse på - det er jo meget godt at trappe langsomt ned efter 39 år...

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

*Per og Lund i
gang med vask
og klargøring af
en Land Rover
Defender*

Et gammelt firma med mod på fremtiden

Per Lambertsen, mekaniker fra 1994

Ja, det er jo slet ikke til at forstå der er gået 13 år, men tiden er jo gået hurtigt og selvom der ikke er sket kæmpe forandringer, så er der jo alligevel sket en del.

Bilerne har ændret sig en del. Mere og mere foregår i dag elektronisk, så der har været mange nye ting at sætte sig ind i som mekaniker de sidste 10 år.

Men ikke kun bilerne er blevet mere elektroniske. For ti år siden spillede, Kristian, Danny, Preben Ib og jeg altid Whist i frokostpausen. I dag er kortspillet byttet ud med fuldelektronisk bordfodbold. Jan og jeg får os altid to spil efter frokosten - og det er næsten ikke for sjov. Efter Hans' udsagn er det nærmest farligt at komme i kantinen når bolden er i spil.

H. Rasmussen er et gammelt firma og det mærker man i hverdagen. Der holdes fast i de gamle traditioner, men samtidig er Hans frisk på at følge udviklingen og investere i ny teknologi og uddannelse.

Trods den nye teknologi er der dog enkelte ting, som er lidt gammeldags. Eksempelvis smides intet ud i firmaet. "Det kunne jo være, der var en der kunne bruge en gammel dør en dag". Nogle reservedele kører også stadig på mikrofilm – det er der jo ingen grund til at ændre på når det virker.

Ligeledes er mange reservedele kun lagret i Hans' hukommelse og ikke lige kommet i computeren endnu. Han kunne jo slet ikke forstå, at det var nødvendigt med sådan en computer dengang Danny var på lageret. De numre kunne man da huske i hovedet.

En alsidig arbejdsplads

Jan Lund, læring og mekaniker siden 2000

Jeg søgte lærlinge plads hos H. Rasmussen Biler i efteråret 1999, fik stillingen efter lidt betænkningstid, og kunne starte 1. januar 2000. Jeg færdiggjorde min lærlingetid og har siden haft job i firmaet.

Det har altid været en alsidig arbejdsplads, men med mange udfordringer, som vi ikke lige lærte på mekanikeruddannelsen. Udover arbejdet med at reparere biler har jeg nu været med til at renovere alle 4 lejligheder og en udstilling, rive kanappen af den anden udstilling ned samt rydde op på loftet og i kælderen. Oprydningen på loftet har resulteret i, at kun jeg nu ved, hvor tingene ligger, mens Hans er den eneste der ved, hvad vi har deroppe.

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Før Tina havde vi Karen ovre på kontoret. Vi brugte tit rørposten til at forskrække hende med, ved at råbe "Bøøhh" gennem røret over til kontoret. Da det ikke virkede længere blev vi enige om at give hende en ordentligt forskrækkelse. Så for, at hun ikke skulle opdage noget, monterede vi, inden hun mødte, et kompressorhorn på røret. Vi ventede til vi kunne se Karen sidde ved skrivebordet foran rørposten og fyrede så hornet af. Det fik hende op af stolen!

Vi har også tit lavet sjov med hinanden på værkstedet. Op til nytår kunne en stryger eller to altid skabe lidt liv på værkstedet. En gang syntes vi Leo sad lidt for længe på toilettet, så vi sprøjtede en stråle Pronto ind under døren og satte ild til det. Jeg ved ikke om der gik ild i bukserne, men han kom hurtigt ud.

Ellers har jeg jo på værkstedet den fornøjelse af at arbejde med firehjulstrækkere, som også er blevet min store fritidshobby.

Et mere nutidigt H. Rasmussen

Tina Eskildsen, kontorassistent siden 2003

Jeg startede som kontorassistent her hos H. Rasmussen Biler den 1. feb. 2003. H. Rasmussen Biler er et godt, solidt og gammelt familie-firma, som værner meget om traditionerne og sin lange historie. Det har vi set flere eksempler på, når vi har firmafester og vi tager en tur rundt i bygningerne, både på loftet og i kælderen. Der er mange gamle ting og sager.

Det bedste, der nok er sket mens jeg har været ansat her, var nok da vi fik nyt EDB-system – og det var ikke af storhed for det gamle system kørte virkelig på pumperne. Selvom Hans sommetider ikke kan lade være med at drage paralleller til det "gode og gamle" EDB (suk).

Der har også været en løbende renovering af bygningerne. Feks er der ved at blive lavet en ny og venlig imødekomende kundeekspedition. Udstillingerne er blevet malet m.m., så det hele står mere nutidigt.

Det er et dejligt sted at arbejde, for selvom jeg "kun" er her et par dage om ugen, formår H. Rasmussen Biler & Co. at få en til at føle sig som en del af helheden alligevel.

Tina på kontoret

1907
1910
1920
1930
1940
1950
1960
1970
1980
1990
2000
2007

Firma H. Rasmussen kan fejre 100 år

Om min tid i firma H. Rasmussen kan siges, at jeg er født og opvokset i firmaet og altid arbejdet i firmaet. Kun afbrudt af 3 år fra 1968-1971, hvor jeg gik på gymnasium på Viborg Katedralskole og boede på kollegium der.

Jeg har altid haft interesse i forretningens ve og vel og efter endt studentereksamen blev jeg ansat hos min far i 1971.

Det har ikke altid været en "dans på roser" at være 3. generation. Der kunne være meget at leve op til og samtidig mærke et vist pres på skulderne for at skulle videreføre familietraditionerne. Så jeg har lagt rigtig mange timer og kræfter i "projektet". Til gengæld har jeg aldrig kunnet se mig selv

i et andet job, selvom det sikkert havde været sundt at prøve. Men nu tror jeg det er for sent.

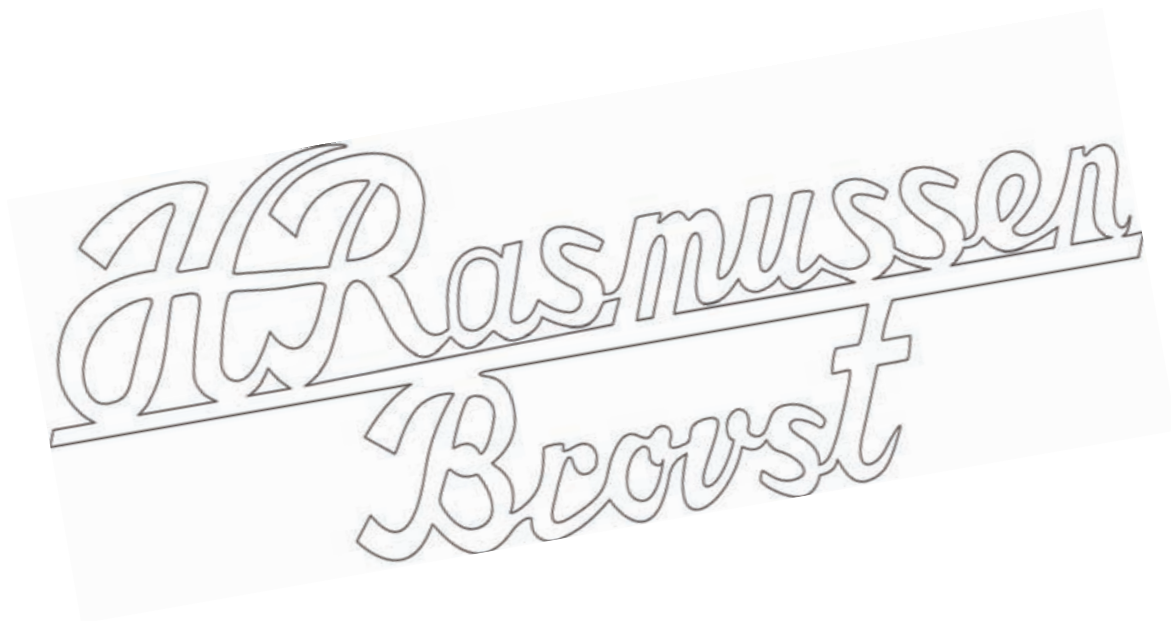
Familien har i mange og lange perioder ikke set meget til mig, så jeg skylder Lene, Morten og Kasper en stor tak for den tålmodighed, som de har vist mig. Og uden gode og stabile medarbejdere havde det heller ikke været muligt at nå hertil. Derfor rigtig mange tak til alle, tidligere såvel som nuværende ansatte hos H. Rasmussen Biler.

Så forhåbentlig i mange år fremover står jeg med rattet i hånden og styrer H. Rasmussen Biler sikkert mod "Fremtiden".

Tak fordi du tog dig tid til at læse bogen.

Hans H. Rasmussen

Indehaver af H. Rasmussen Biler

- 1907
- 1910
- 1920
- 1930
- 1940
- 1950
- 1960
- 1970
- 1980
- 1990
- 2000
- 2007**

Læs om bilerne, byen og minderne gennem
100 år.

Firma H. Rasmussen blev grundlagt den 1.
april 1907. Bogen her fortæller historien om
firmaets udvikling i Brovst gennem de sidste
100 år. Udover firmaets historie og mange
gamle og nye billeder fra forretningen og
byen, består bogen af små fortællinger skrevet
af nuværende og tidligere medarbejdere. Der
er historier og erindringer helt tilbage til
1940'erne, fra deres tid i firmaet.

God fornøjelse.